

IEDERE WEEK
32 BLZ.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

8F.

VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 50 Cts

49

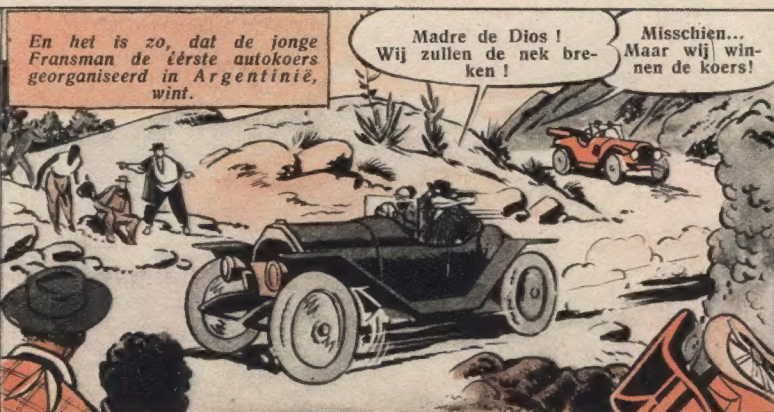
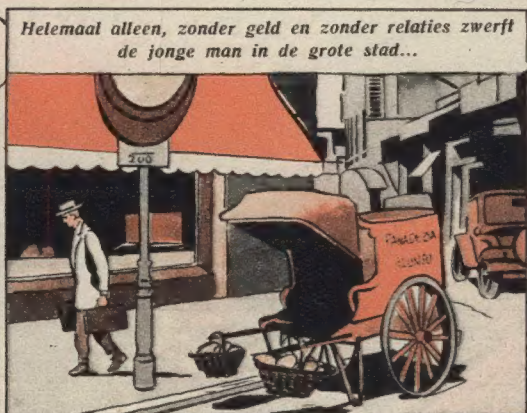

Maeda

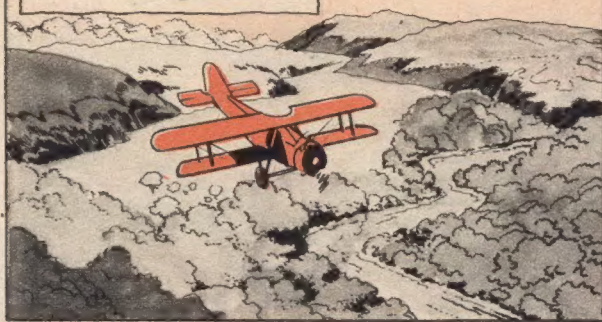
HIHI, DAT DING SCHROEFT LOS...

NUNGESSER

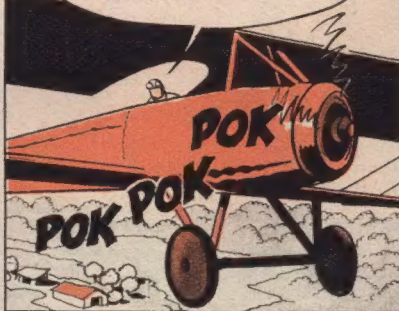
In 1912, te Saint-Mandé, in de beenhouwerij Nungesser...

Op zekere dag in 1914 vliegt Nungesser nabij de Braziliaanse grens...

Verdraaid nog toe! De motor valt stil! Ha, daar is een hacienda. Ik zal trachten op die weide te landen...

Hé, die paarden zijn niet in hun schik met die vreemde vogel!

En daar komt de eigenaar! Die schijnt alles behalve tevreden met mijn komst!

Hé, jongeman, ben je gek? Het scheelde geen haar of je doodde tien van mijn paarden!

Pardon! Ik heb hier toch geen schade aangericht! Mag ik mij voorstellen? Ik heet Charles Nungesser...

Wat? Charles Nungesser?... Ik ben je oom!

Heb je nou ooit! Ik zoek je al twee jaar lang!

De jongeman blijft op de ranch van zijn oom en is spoedig een zeer handige gauchó...

En krijgt gelegenheid zijn kunde te tonen.

Hij achtervolgt een razend geworden stier en slaagt er in hem te vangen.

Zie je wel dat ik je gevangen heb! Hou je nu maar koest!

Maar in Augustus...

De oorlog is uitgebroken in Europa! Wij zijn net op tijd weg uit dat kruisvat, nietwaar?

Mijn land is in strijd gewikkeld, en ik ben twintig jaar. Morgen neem ik de boot naar Le Havre.

Bij zijn aankomst wordt Nungesser bij de ruitërij ingelijfd. Op 3 September meldt hij zich aan als vrijwilliger voor een gevaarlijke verkenningstocht.

Ik ben verdwaald en zit te midden van de vijandelijke linies.

Hé, dat is een auto van de generale staf...

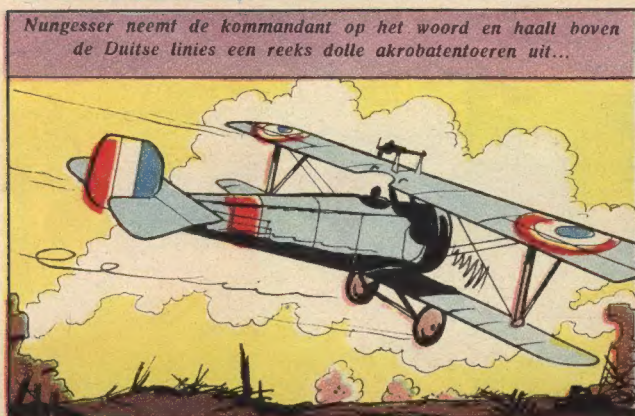
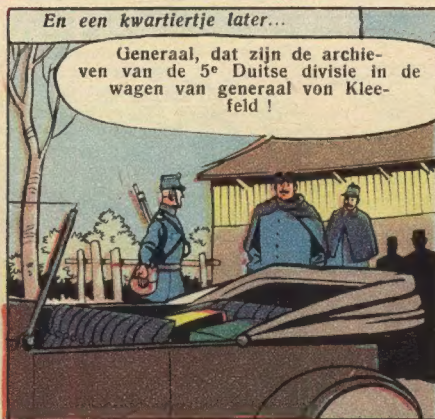

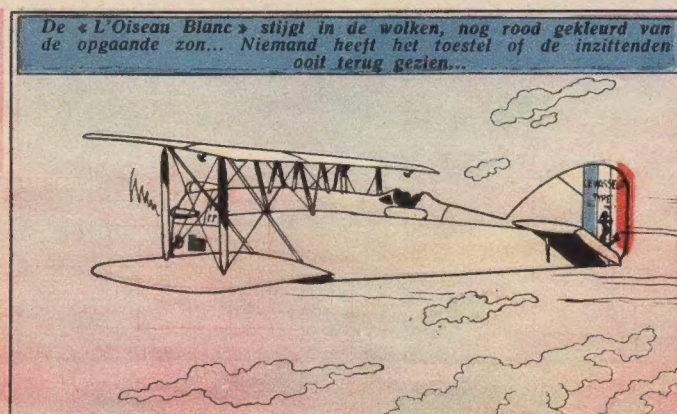
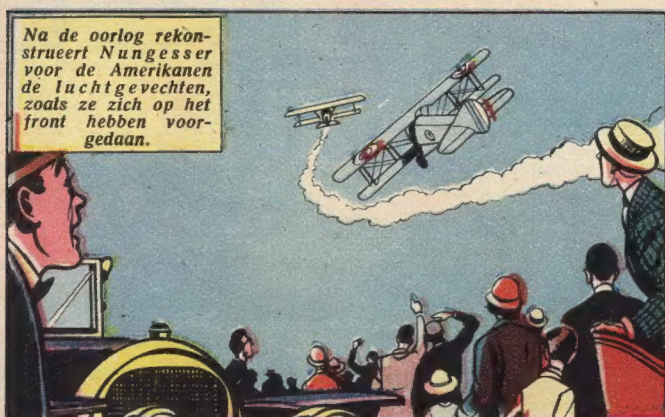
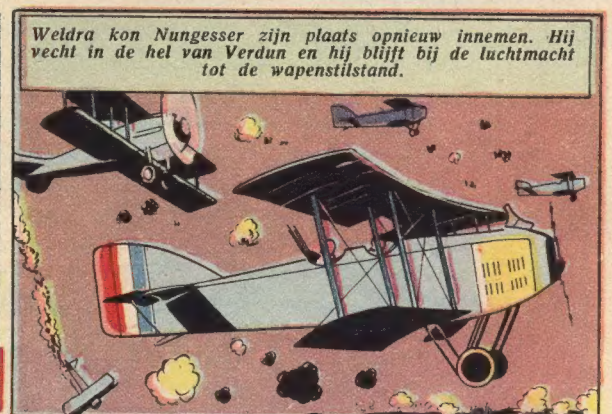
Kom binnen! Wij ontstoppen een lekkere fles!

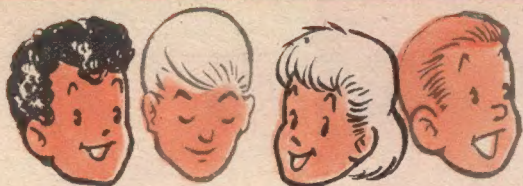
Ja, maar de archieven van de divisie liggen in die wagen...

Ho! Die zullen niet gaan vliegen! Kom mee!...

Onder ons verma

SPECIALE TOELATING

Een lezer van 81 jaar schrijft Kuifje :

Op de titelpagina van uw weekblad lees ik dat het bestemd is voor jongens tussen 7 en 77 jaar. Daar ik reeds 81 jaar ben en er in uw jeugdblad nog artikels staan die me interesseren, vraag ik U me de toelating te geven "Kuifje" ondanks m'n gevorderde leeftijd, toch te lezen. Geef me het antwoord in een volgend nummer van "Kuifje" alstulieft.

En Kuifje antwoordt :

Waarde heer,

Uw vraag brengt me enigszins in verlegenheid. Indien ik U, ondanks het feit dat U meer dan 77 bent, de toelating geef "Kuifje" te lezen, vrees ik een heleboel soortgelijke aanvragen te krijgen. Het is me inderdaad ter ore gekomen, dat jongens beneden 7 en jongelui boven de 77 zich het recht hebben toegeëigend "Kuifje" tóch te lezen. Hoe zou ik dat kunnen beletten ? Het is toch onmogelijk iedere familie onder controle te plaatsen ! En zelfs indien ik het kon, zouden er toch nog altijd slimmerde wezen die "Kuifje" in het geniept lezen ! Dus...

Dus heb ik besloten de aanvragen tegen bepaalde voorwaarden te aanvaarden. Een speciale dienst werd met dit doel opgericht.

- ZIJ DIE JONGER ZIJN DAN 7 JAAR zijn verplicht zich terstond te laten inschrijven aan een binnen- of buitenlandse Hogeschool, de suikerstok af te zweren en het bewijs te leveren dat ze geabonneerd zijn op het "Staatsblad".
- ZIJ DIE OUDER ZIJN DAN 77 JAAR moeten me hun lidmaatschapskaart tonen van een knikkerclub, hun vergunning om met een veloped te mogen rijden en de juiste datum waarop hun éérste melktand uitviel.

Ik heb nu reeds maatregelen getroffen om al wie dit reglement wil ontduiken, bij de lurven te vatten. De anderen worden met open armen welkom geheten.

Kuifje

DE POSTBODE

WORDT VERWACHT

Erik Uytendaele, van het Sint-Amanduscollege van Gent, zou graag willen corresponderen met een Franse jongen van 14 à 16 jaar. Met een Engelse vriend zou hij eventueel ook schriftelijk willen kennis maken. Erik verzamelt postzegels van alle landen. Men schrijfe hem rechtstreeks.

Willy van den Berghe, Willemijnendreef, 46, Brugge, zou graag corresponderen met een Kuifjeslezer uit Belgisch Kongo. Willy verzamelt documentatie over vliegtuigen. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans of Engels.

Etienne Heirwegh, Zijstraat, 18, Hamme a/Durme, zou graag punten willen ruilen. Men schrijfe hem rechtstreeks.

KLEUREN

Jullie hebben zeker gezien, vrienden, dat deze week enkele bladzijden van « Kuifje » niet zoals naar gewoonte in kleuren gedrukt zijn.

Wees er maar van overtuigd, dit is alléén te wijten aan technische redenen, en weldra zul je « Kuifje » terug zo kleurrijk vinden als weleer.

JIJ VRAAGT, WIJ ANTWOORDEN

Arlotte Luft van Schaarbeek. Wij menen dat « Bento » van Dita Holesch niet in het Nederlands verkrijgbaar is. In het Frans is het wel in de handel.

Roger van Parijs, van Dycklaan, 2, Zaventem (bij Brussel) heeft een basketball-club opgericht en zou graag met andere Kuifje's clubs basketball ontmoetingen organiseren, waarvoor hij twee mooie bekertjes wil uitloven. Zijn club heeft een eigen terrein en alle nodige gerei. « Het heeft zeer veel geld gekost » schrijft hij, en dat kan ik best geloven !

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Wel, dat is nu eens rech hebben!

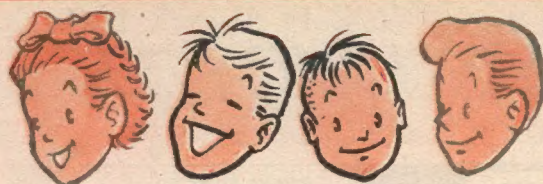
Eindelijk ! Ik ben er !

Als u me wilt vergezellen... U bent de enige die me kan helpen !

ken wij ons best!

DE ZONEN VAN LAMBIK

OP SCHOOL

Meester: Geesten, zijn wezens die geen lichaam hebben.

Piet lacht.

Meester: Waarom lacht ge, Piet?

Piet: Omdat dat komiek moet zijn als de kop zo maar aan de benen vastzit.

Jozeff Muysen, Blankenberge.

EEN rijke Spaanse edelman kwam nog laat aan bij een herberg. « Volk », riep hij toen hij bemerkte dat al het licht uit was. Boven werd een luijke geopend. « Wie daar? » vroeg de slaperige stem van de waard. « Juan Pedro de Picorette, heretog van Alvarez en graaf van Toledo », was het antwoord. « Hu, bromde de waard en sloot het luijke, zoveel kamers hebben we niet! »

Robert Peters, Rotterdam.

DE prof zit te berekenen wanneer de komeet weer de aarde zal passeren. Ondertussen komt z'n huishoudster binnen en vraagt:

— Mijnheer de professor, wanneer kan ik de soep opdienem?

Geheel verdiept in zijn berekeningen, zegt de prof:

— Op 14 december van het jaar 1958 's avonds, kwart over tien.

TANDARTS, die zijn vroegere kolonel uit dienst, op spreekuur krijgt:

— Nou, mijnheer de kolonel, u kunt uw mond toch wel verder opendoen, want daar weet ik van mee te praten!

MIJNHEER Jansen: Je hond heeft de ganse nacht gebiaft!

Pietersen: Maak je daar niet bezorgd over, hij slaapt overdag wel!

KELLNER tegen ontevreden klant: En hoe vond je het vlees?

Klant: Heel toevallig, toen ik een aardappel optilde.

Henk, Rotterdam.

ONDERWIJZER: Noem nu eens iets op dat een kanarievogeltje kan, en ik niet?

Leerling: Een bad nemen in een schoteltje, mijnheer!

GIDS: Dit kasteel staat hier vandaag nog net als vóór

600 jaar. Er is geen steen aan veranderd, niets gebouwd, niets gerepareerd...

Bezoeker: Ja, zo een huisbaas heb ik ook!

Rondsmid, Den Haag (Nederland).

— Vader, nu heb ik eens echt goed nieuws voor u! U zult volgend jaar geen nieuwe schoolboeken moeten kopen, want ik blijf zitten.

Bernard Vuylsteke, Zele.

HOE OUD BEN JE?

EEN kunstje waarmee je je vrienden kan vermaken, echter liefst niet in de klas!

Zeg hen dat je kan raden hoe oud ze zijn en hoeveel geld ze op zak hebben. Ze kunnen ook een getal denken.

Opgepast: de geldsom en het getal moet steeds minder zijn dan 100. Dan zeg je tot je vriend, die je kunst op de proef wil stellen:

— Vermenigvuldig je leeftijd met 2, voeg daarbij het cijfer 5 en vermenigvuldig het resultaat met 50. Voeg hierbij de som van het geld, dat je op zak hebt of het getal dat je daareven gedacht heb (beneden 100). Trek hiervan het aantal dagen van het jaar af (365) en geef me het resultaat.

Bij het getal dat men je geeft, voeg je 115 en daarmee verkrijgt je een getal van 3 of 4 cijfers. Ten ware je vriend 100 jaar is. In dit geval krijg je een getal van 5 cijfers.

De twee eerste cijfers links geven je de leeftijd van je vriend, de cijfers rechts de geldsom of het gedachte getal.

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE MOEDIG?

MOEDIG zijn betekent niet noodzakelijk heldendaden verrichten. Het leven van iedere dag vergt dikwijls heel wat meer moed, dan het verrichten van een of ander waagstuk. Ben je bekwaam om dapper en met het hoofd omhoog door het leven te gaan? Indien je jezelf goed kent, zal je makkelijk kunnen antwoorden op de tien onderstaande vragen. JA = 3 punten; SOMS = 1 punt; NEEN = 0 punten.

1. Ga je naar de tandarts indien het nodig is?

2. Ben je even zo moedig in het donker, als op klaarlichte dag. Zowel alleen als in gezelschap?

3. Je moet verzaken aan een of ander genoeg, of je kan een of ander voorwerp niet kopen. Aanvaard je die teleurstelling zonder te denken dat je een « groot offer » brengt?

4. Wanneer iets tegen gaat, laat je dan je hoofd niet hangen, doch zet je je onmiddellijk opnieuw aan het werk?

5. De mooie plannen voor het week-end liggen in het water. Gebruik je nu je tijd anders, zonder te klagen?

6. Verschuif je het werk dat je vandaag nog doen kan niet tot morgen.

7. Een kleine jongen wordt gebrutaliseerd door een grote lummel. Durf je de zwakkere verdedigen, zelfs wanneer je jonger en minder sterk bent dan die grote lummel?

8. Je deed een belofte, die heel moeilijk te houden is. Blijf je ondanks alles toch trouw aan je woord?

9. Zou je je bloed geven (voor het Rode Kruis bv.), indien je gezondheid dit zou toelaten en je ouders hun toestemming verleenden?

10. Heb je reeds iemand gered of zou je iemand redden, zelfs op gevaar van je eigen leven?

Totaal . . .

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Wat een wandeling! Ik vraag me af waarmee ik Uwe hoogheid van dienst kan zijn!

Wel, mijn band is niet stevig genoeg ongeblazen!

Even later...

Holala !

Eindelijk komt hij tot
het bewustzijn ... Nu zal ik
hem eindelijk eens lechtuit
mijn gedacht kunnen
zeggen !

BLAVO, BLAVO, CHLOLO !
Je bent el waalachtig in geslaagd de
dief te vangen ... Nu zullen we hiel
goed, hee ? Hoog en dloog en
vel van het geluk ... Ik heb
het je nog gezegd ...

Ha ?... En
hoe gaat het
met je ver-
koudheid ?

Mijn velkoudheid ?... Veel betel,
dank je !... Maal doe nou
niet alsof je niet tot
twee kan
tellen ...

Ssst !
Daar komt
iemand !

Hm !...

MUIZEN !

Zouden we mogen vernemen
wie jullie zijn en wat
jullie hier komen
doen ?

IK BEN CHLOROPHYL ,
en ik eis dat ...

CHLO... CHLOROPHYL ?...
De beroemde detective ?...

... En Minimum,
zijn beloemde
lechtelhand !

CHLOROPHYL !

Niet mogelijk , wij hielden
jullie voor bandieten !
Het... Het spijt ons vreselijk .
Wij zullen jullie dadelijk
verlossen ...

Luister, wij zijn jullie een verklaring schul-
dig . Wij zoeken hier de dief , die de sala-
mi's van de kruidenier steelt ... Wij
zouden de dief in kwestie willen
vragen er mee op te houden ...

En jullie zijn de diefjes , die
wij zoeken , nietwaar ?

Hm... Ja!... Maar ik versta
het niet ... Bij het muizen-
volk bestaat er geen enkele
wet, die verbiedt eten te
nemen van de mensen . Het is
zelfs een traditie en ...

AKKOORD !... Jullie mogen
broodkruimels nemen en kaas .
Dat is absoluut normaal ;
**MAAR GEEN HELE SALA-
MI'S ! ZO IETS IS NOG NOOIT
GEBEURD !**

Zoveel voedsel wegslepen is
onwaardig voor iedere muis ,
die zich respecteert !...
ONWAARDIG !!!
Snappen jullie me ?

En dat is nog lang niet alles . De ver-
dwijning van de salami's brengt de
hond van de kruidenier in een zeer delicate
positie . De kruidenier immers zegt dat zijn
hond de salami's steelt , en hij zal hem aan
de deur zwieren indien het nog eens
gebeurt ... Dat zou loch vreselijk zijn
voor die arme hond !

**DIE DIEFSTALLEN, want het zijn dief-
stallen, MOETEN OPHOUDEN !**

Wij begrijpen het heel
goed en het is erg
spijtig voor die arme
hond , maar wat je ons
vraagt , is
ONMOGELIJK !

DE TIARA VAN ORIBAL

Na de aanval op het kamp, zetten de Par-

then de achtervolging in op de Romeinen.

Deze sporen staan hier reeds verschildende uren, en ze zijn afkomstig van de paarden van de Romeinen. Ze lopen naar het Westen toe.

Zouden ze zich in de richting van Syrië terug trekken?

Die jakhalzen geven hun plan dus op? Dat is jammer! In ieder geval wil ik zekerheid hebben. Wij zullen de sporen dus volgen tot de avond valt. Misschien kunnen wij ze inhalen...

Alex, wil ons aanhoren!... Wij zijn de twee nietsnutten, die vorige nacht van plan waren uw paarden op de vlucht te drijven, om uw manschappen des te makkelijker te kunnen gevangen nemen. Wij slaagden er niet in onze opdracht uit te voeren, en onze leider veroordeelde ons tot de brandstapel. U hebt ons ten koste van uw eigen leven gered.

In de kelder waar ze een schuilplaats hebben gevonden, praten de twee Parthen reeds geruime tijd met elkaar. Eindelijk neemt een van hen een kloek besluit.

Wij zijn u zeer dankbaar en wij vragen u, ons te willen aanvaarden als uw gezellen. Wij willen zelfs uw knecht zijn. Schenk ons uw vertrouwen!

Goed, kom met ons mee! Om te beginnen helpen jullie onze paarden en reis goed uit deze kelder halen. Indien alles vlug gaat kunnen wij deze nacht vertrekken.

En enkele uren later...

Voor het ogenblik zijn wij buiten gevaar.

Ja, doch het zou voorzigtiger wezen gedurende enkele tijd 's nachts te reizen, en overdag te rusten.

De volgende morgen, na veel mijlen te hebben afgelegd, naderen onze vrienden een stad, tegen de rotswand gebouwd.

Wij zouden best hier stoppen. Met deze kleren aan zou het al te onvoorzichtig zijn ons in die stad te wagen.

Wij moeten de klederen en de wapens kopen van de mensen van deze streek. Zo zullen wij het minst opgemerkt worden. Maar hoe zullen wij dat aan boord leggen? Ha, daar denk ik er aan...

Jij zou die opdracht best kunnen volbrengen. Niemand schijnt jullie aanwezigheid hier vreemd te vinden. Hier heb je het nodige om klederen, pijlen en bogen te kopen.

Ik zal mijn best doen!

De man verwijderd zich. Alex en zijn vrienden ogen hem ondanks alles met een zekere onrust na... Ik hoop maar dat alles goed verloopt.

Maar ja, heb vertrouwen Enak!

Doch plotse-ling...

Ho... Alex!... Kijk, kijk... ginds!...

Hallo

Hallo, hier **LUC VARENNE!**...**DE SCHEIDSRECHTERS WORDEN UITGEFLOTEN...**

OM een goed scheidsrechter te wezen, zo, schreef sir Stanley Rous, die zelf dit ondankbaar stielje uitoefende, moet men over bijna alle hoofddeugden beschikken, een onuitputtelijke voorraad tact hebben en een engelengeduld. Je mag je aandacht geen ogenblik laten afleiden, je moet steeds onpartijdig zijn en nooit vrezen je autoriteit te laten gelden. Bovendien moet je de regels van het spel goed kennen en bekwaam zijn deze kennis op ieder moment in praktijk te brengen. Een scheidsrechter moet atleet en altijd even fit zijn.

DE ARBITER IS OOK MAAR EEN MENS

SIR Stanley Rous vergat een kleinigheid en het is misschien goed het publiek, dat al te vaak boos is op de scheidsrechter, er aan te herinneren dat... een arbiter ook maar een mens is. Men verlangt van hem dat hij psycholoog weze en dat is geen kleinigheid. Men eist van hem ook dat hij dadelijk en zonder er één ogenblik over na te denken, een beslissing neemt en dat deze beslissing de enige juiste weze... Dat doet me denken aan de radio-reporters, die moeten praten en nog praten en de tijd niet krijgen hun tong zeven keer in hun mond rond te draaien, alvorens iets te zeggen. Journalisten hebben de tijd na te denken alvorens ze hun artikel pennen, rechters bestuderen de dossiers heel lang, alvorens ze een vonnis vellen, maar... de arme arbiter moet de knoop door-

hakken op het moment zelf dat de fout wordt gemaakt. Dat is toch nogal veel gevraagd, vinden jullie ook niet?

ONDER WATER...

WANNEER men het veld in ogenschouw kan nemen en goed ziet wat er gebeurt, gaat het nog alhoewel het, naar onze mening, toch geen stiel is als een andere: je moet weten dat de scheidsrechter er geen rode duif voor krijgt om 's zondags zo'n slavenwerk te verrichten. Als hij als arbiter moet optreden bij een waterpolomatch en de fouten « onder water » gemaakt worden, is zijn rol nog delikater. Ik herinner me zo'n waterpolo-match gespeeld te Schaarbeek. Zonder verpozen liep de scheidsrechter langsheen het zwembad om het spel goed te kunnen volgen. Zeker ogenblik was hij verstrooid en viel in het water. De arme man was vergeten dat de mooie, brede rand van het bassin op een bepaalde plaats onderbroken werd door een trap... Het spreekt vanzelf dat het publiek hartelijk lachte. Ik bekloeg de ongelukkige, maar ik moet eerlijk bekennen, dat het me moeite kostte m'n lachen te onderdrukken. Ik vrees zelfs dat het me niet helemaal gelukt is en de luisteraars het toch gehoord hebben...

HET AVONTUUR VAN JOHN LANGENUS

VOOR de oorlog hadden wij een zeer gekend scheidsrechter, nl. John Langenus. Hij is voor enkele jaren overleden. In 1930 werd hij naar Zuid-Amerika geroepen om als scheidsrechter op te treden tijdens de finale voor de Wereldbeker. Dat is een zeer grote eer voor een scheidsrechter, maar... lang niet ongevaarlijk. Er was natuurlijk een massa volk om die voetbalmatch bij te wonen en toen John Langenus penalty floot tegen de favorieten, scheelde het geen haar of de revolvers spraken een woordje mee. Ja, in die landen is het voetbalminnend publiek nogal heetgebakerd en waar men het met schreeuwen niet halen kan, grijpt men naar afdoender middelen.

WE WAREN HET NIET EENS

NA de oorlog (in november 1954) stond ik aan de mikro om de reportage te leveren over een voetbalmatch België-Frankrijk, de scheidsrechter was een Spanjaard. Twintig minuten voor het einde van de wedstrijd leidde de Belgische ploeg met 2 tegen 0. Op een gegeven ogenblik dribbelde Quoillin de verdediging en kon zelfs keeper Remeter voorbijgaan. Deze laatste echter (dat bekende hij pas later) deed onze speler opzettelijk struikelen op het ogenblik dat de goal zou gemaakt worden... Alleen de Spaanse scheidsrechter scheen dit

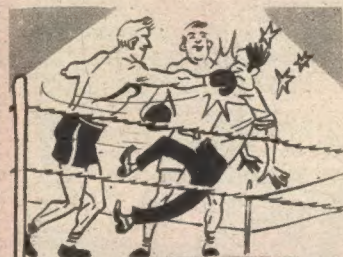
normaal te vinden. Om te tonen dat hij meester was, floot hij dadelijk daarop penalty tegen onze ploeg, om het feit dat Stan Huysmans de bal onvrijwillig met de hand had weggewerkt. De Fransen schepten weer moed, gingen tot de aanval over en konden enkele minuten voor het einde een gelijk spel afdwingen. Onnodig te vertellen dat wij het niet eens waren met die arbiter!

EEN HONDENSTIEL

IK geloof dat de scheidsrechters hun taak (men zou wel mogen zeggen hondenstiel) ernstig opvatten en onpartijdig zijn. Een man die niet te benijden is, is wel de scheidsrechter van boksmatches. Wanneer hij de twee bokkers scheidt, krijgt hij dikwijls de slagen te verduren en meer dan één arbiter is reeds naar de planken gezonden: K. O. voor de rest van de avond!

Wanneer de oud-scheidsrechters nog eens naar het fluitje — het teken van hun waardigheid — kijken, dan is het best mogelijk dat ze glimlachen om een goede, om een vrolijke herinnering, maar, geloof me vrij, ze hebben er ook andere, want scheidsrechter zijn is geen pretje! Wij schenken hen vertrouwen en doen ons petje af voor alle arbiters!

Luc Varenne

SPECIALITEIT
Huret

VERTELT: « DE GEHEIMZINNIGE FIETSER »

De volgende dag gaat Stanneke naar de depot-houder van HURET

Waarom heb je er al niet vroeger aan gedacht een dérailleur HURET op je fiets te laten monteren? Nu zal je over de weg vliegen... ik bedoel veel vlugger kunnen rijden en zonder moe te worden!

Twee dagen later verschijnt de dief opnieuw in het dorp. Stanneke staat op wacht...

Hij springt op z'n fiets en...

Wacht, manneke, deze keer...

ACHTER DE SCHERMEN

VAN ONZE

GROTE PRIJSVRAAG

WORDT ER HARD GEWERKT

DE GROTE PRIJSVRAAG VAN HET «SUPER-KUIFJE» WERD DUS WOENSDAG J.L. TE MIDDERNACHT AFGESLOTEN. TOT OP DE LAATSTE MINUUT ONTVINGEN WIJ FORMULIEREN. DE KORREKTORS WERKEN NU HARD OM ZICH DOOR DE BERG VAN DUZENDEN EN DUZENDEN FORMULIEREN HEEN TE WERKEN.

GEEF toe dat de proeven dit jaar niet al te moeilijk waren. Wanneer je een beetje oplette en wat geduld oefende, kon je ze goed oplossen. De eerste proeve was wellicht de makkelijkste, en bijna alle lezers hebben de kortste weg genomen om bij de schat te geraken, verborgen in de Algemene Spaar- en Lijfrentekas.

De tweede vraag «Geef mijn hoed terug» was iets moeilijker, maar ook hier hebben de meeste van onze deelnemers goed geantwoord.

Als derde vraag kwamen «De verloren medaillons». Hier moest je natuurlijk je aandacht spitsen en drie keer overleggen, alvorens de naam van de onbekende figuur te geven!

De ogen van de dieren herkennen, de vierde vraag, was erg moeilijk, en hier zijn een groot aantal deelnemers gestruikeld.

Voor wie zich voor wagens interesseert, was de vijfde vraag slechts kinderspel!

De bijkomende vraag dient slechts om de deelnemers met hetzelfde aantal punten te schiften. Om ze op te lossen volstond het nummer 45 van «KUIFJE» zeer nauwkeurig te wegen, en dit gewicht te vermenigvuldigen met 1.000 om het juiste, of bijna juiste, getal te verkrijgen.

De juiste antwoorden op de vijf vragen zullen heel spoedig gepubliceerd worden. Nog een beetje geduld, en nu reeds onze hartelijkste gelukwensen aan al de deelnemers.

HET OORDEEL
VAN WALTER OVER

DE PEGASO

HALLO! riep Walter die me uit een sigarettenwinkel zag komen. Terug uit Spanje? En heb je met die fameuse Spaanse wagen, de Pegaso, gereden?

— Ja, Walter, dat heb ik, een hele namiddag lang. Het is een fijn karretje!

— Is het een toeristenwagen, een soort van volkswagen of een sportauto?

— Het is een wagen «grand sport», en je moet er een dikke portefeuille voor hebben om hem te kunnen kopen. De Pegaso wordt in kleine reeksen te Barcelona geconstrueerd, in een fabriek, gespecialiseerd in zware vrachtwagens, autobussen en trolleybussen.

— Mag ik even de foto zien? Hee, prachtig, zeg!

— De motor van de Pegaso is een 2,8 l., heeft 8 cylinders in V geplaatst, en is voorzien van alle moderne perfecties en van de nieuwste technische snufjes.

— Maar heb je werkelijk met die auto gereden? Vertel me er dan een keer iets over?

— Wel, luister. Het was op een vrijdagmiddag, dat ik in het hartje van Madrid in de Pegaso stapte. Ik had de Madrileense concessionaris van de Pegaso verteld, hoeveel lezers van ons blad graag zouden kennis maken met deze wagen, die men in onze streken niet, of dan toch zeer weinig, ziet. De Madrileen was zeer tegemoetkomend, en ik kreeg de wagen. De start was voortreffelijk, maar toen ik in tweede versnelling wou gaan, kreunde dat tuig dat het een aard had. Ik beproefde het nog een keer, en nog een keer, maar zonder sukses. Toen nam de Madrileen het stuur in handen en toonde mij hoe je met de Pegaso van versnelling moet veranderen. Je moet ze na het klassieke manoeuvre van de dubbele ontkoppeling brutaal trekken. De versnellingen zijn namelijk niet gesynchroniseerd, en het is vrij moeilijk van de ene in de andere over te gaan. Eens die versnellingen meester (er zijn er vijf en de laatste is overdrive) wordt het een plezier de Pegaso te besturen. De motor is soepel en de acceleraties voortreffelijk. Op de autosnelweg, die van Madrid naar het Escorial leidt, heb ik het gaspedaal krachtig ingedrukt en gechronometreerd dat wij één kilometer aflegden in 18 seconden 2/10, dat is dus meer dan 195 km per uur. Daar deze wagen niet alleen een hoge snelheid kan bereiken, maar ook de acceleraties uitstekend zijn, kan hij wedijveren met Duitse en Italiaanse sportvoitures.

— En hoe ligt de Pegaso op de baan?

— Opperbest. In de stad of op de autosnelweg aan een grote snelheid, is de Pegaso baanvast. Ook op de remmen is geen kritiek, ze werken perfect.

— En de carrosserie?

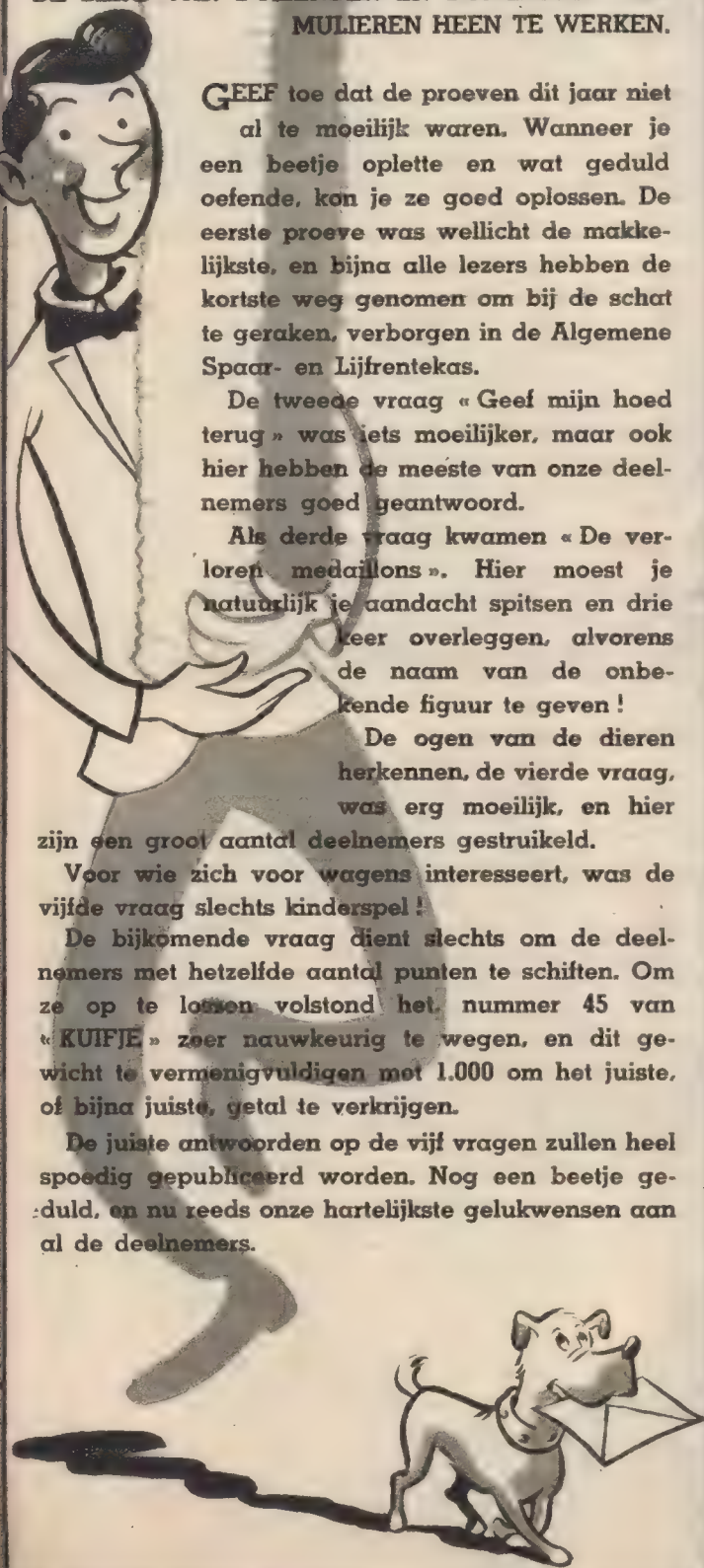
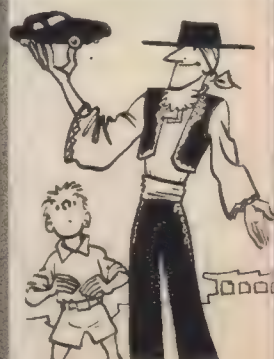
— Zouden wij niet beter over bekleding spreken dan over carrosserie? Op het chassis van de Pegaso levert de fabriek een carrosserie, waarvan de deuren openen in de marsrichting.

— Dat is toch alles behalve modern!

— Er is voor het chassis van de Pegaso ook de carrosserie, gemaakt door de Fransman Saoutchick, die naar mijn mening te mooi is. De mooiste bekleding is die van de Italiaan Touring. Ze is sierlijk en elegant. Het comfort van de Pegaso valt erg mee. Het instrumentenbord is met geschilderd om iedere weerkaatsing van het licht te verhinderen. De instrumenten zijn zeer volledig en zo geplaatst, dat je ze best kan vergelijken met de toetsen van een klavier. Er zijn heel wat toetsen en ik heb nu en dan op de verkeerde «getoetst». Je vindt dat wellicht niet erg slim van mij, maar ook mijn Spaanse begeleider vergiste zich nu en dan eens! Tot besluit mogen wij gerust zeggen, dat de Pegaso een van de mooiste constructies is van de autoindustrie van het oude vasteland.

— Ja, riep Walter, ik ben het met je eens! Maar je moet toch een uitzondering maken voor de versnellingsdoos, nietwaar?

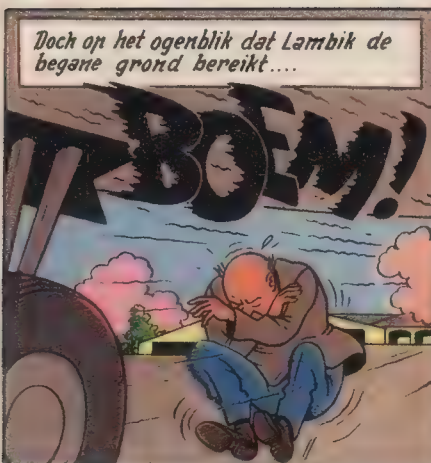
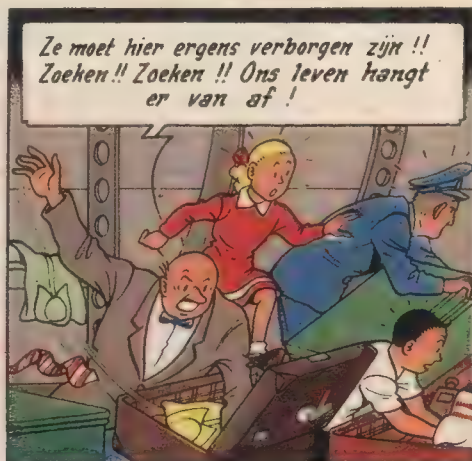
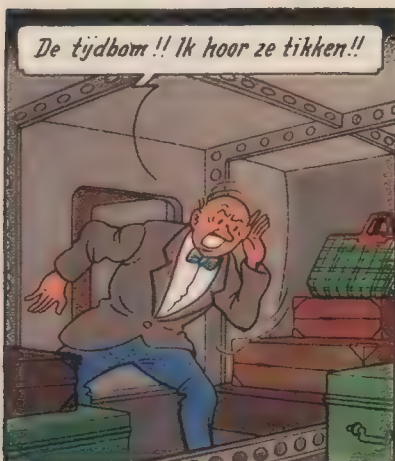
— Volledig akkoord!

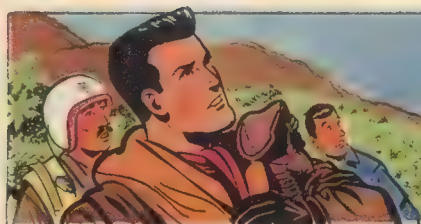

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lonin meldde aan het vliegveld dat er een bom werd verborgen in het vliegtuig voor Parijs. De inzittenden werden verwittigd langs de radio en zoeken nu het tuis

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN
VAN ALBERT WEINBERG

Dan, belast met het uitvoeren van proefvluchten in Japan, ontmoette Sanders te Tokio. Deze laatste belastte een geheimzinnig handelaar er mee Dan in een verlaten tempel op te sluiten...

Als ik kon roepen...
om hulp schreeuwen...
Maar wie zou me ho-
ren? Ik moet het
nochtans proberen...

Kalm blijven is de hoofdzaak...
Ik moet de prop stuk bijten en
die koorden op ene of andere
manier los maken...

Endelijk! Het
doek scheurt...

Nu kan ik
ten minste
normaal
ademen...

En 's morgens...

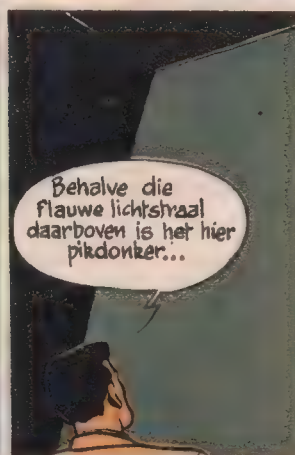
Ik heb er veel tijd over gedaan om
m'n handen vrij te maken...

Nu kan ik m'n benen strekken en
eens rond lopen. M'n cel is klein,
maar dat is het ergste niet...

Gezellig, zeg! Een
echte 'doodkist'...

Behalve die
flauwe lichtstraal
daarboven is het hier
pikdonker...

De wanden zijn te glad om er tegen
op te knippen, geen enkele uitsteeksel,
niets waarop ik m'n voet kan zetten...

Moet ik in
deze kuil blijven zit-
ten zonder een pa-
ging te wagen om de
vrijheid te veroveren?
Om te wan-
hopen!...

De morgen gaat voorbij. Dan roept zo hard hij kan maar het is
verloren moeite. De tempel is verlaten... niemand
hoort hem.....

Op dit ogenblik komt Kochi de kamer van Sanders binnen...

Wat? Weet je dat heel zeker, Kochi?...

Ja, ik hoorde vertellen dat monniken een be-
devaart naar al de pagoden van het land
maken... Naar alle pagoden trekken ze, zelfs
naar diegene die reeds lang
ver- laten werden.....

Verduiveld! Dan hebben we
geen ogenblik te verliezen.
We moeten Dan uit de weg
ruimen. Kom, we huren een
auto!...

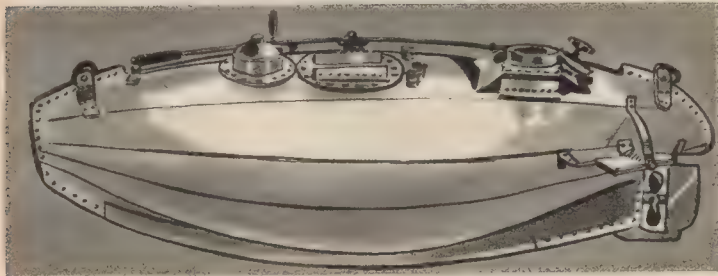

En een kwartier later...

We laden hem op, rijden deze
avond naar de haven en... een oude
sloop en een zware steen volstaan,
meen ik... Niemand zal daarna
nog over Dan ho-
ren spreken...

DE EERSTE DUIKBOTEN GELEKEN OP KINDERSPEELGOED

DE AMERIKANEN MEENDEN DAT DE DUIKBOOT DE OORLOG OP ZEE ONMOGELIJK ZOU MAKEN EN ZIJ DOOPTEN DE VOORVADER VAN HUN ONDERZEEERS « PEACE-MAKER ».

Dat is de « Peace-Maker » ofte « Vrede-maker ».

HET nieuws dat er een boot was gemaakt die onder water kon varen, maakte in Europa veel ophef. « In de Verenigde Staten, zo schreven onze dagbladen, wordt er veel gepraat over een onderzeeboot door zijn constructeur « Peace-Maker » geheten. De constructeur meent nl. dat zijn onderzeeër de oorlog op zee onmogelijk zal maken en, eens de zeeoorlog onmogelijk, moet men tot een algemene vrede komen. » Wanneer men de beschrijving van die duikboot las, kon men echter tot de conclusie komen dat het een duivels tuig was.

DE ZEKERHEID HET DOEL TE TREFFEN

DE militaire ingenieurs van het einde van de vorige eeuw stelden er zich niet mee tevreden de torpedos met de nieuwe springstoffen te laden, welke de scheikundigen hadden gebrouwd,

en ook niet met ze te voorzien van een mechanisme dat hen automatisch naar het doel leidde, zij wensten een middel waardoor ze steeds de zekerheid hadden het doel te treffen. De zee is verraderlijk, alleen op haar vertrouwen om de branders naar de vijandelijke vloot te brengen, was

te gewaagd. Men moest er iets op vinden, om zonder gezien te worden, bij de vijand te geraken... Men zocht naar dat middel en men vond de duikboot, welke dit probleem inderdaad oplost.

MEN MOEST BLIND VAREN...

DE Amerikaanse « Peace-Maker » was 9 m 15 lang en 2 m 68 breed, en geleek op een volledig afgesloten metalen sloep. Aan weerszijden was er een hoeveelheid lood aangebracht, zodanig berekend dat de boot juist

aan de oppervlakte dreef. Om te dalen vulde men de ballasts met water, de lucht werd ververst bij middel van geperste lucht die men in reservoirs meevoerde. Op het dak was er een kleine koepel aangebracht voorzien van glas. De kapitein nam onder die koepel plaats en kon aldus de « Peace-Maker » leiden... aan de oppervlakte althans! Onder water was de boot blind. Tijdens de proefvaarten te New York bleef de « Peace-Maker » gedurende zeven minuten op een diepte van zeventien meter en legde anderhalve mijl af. Hij voer onder twee varende stoomschepen door

De « Peace-Maker », de Franse duikboot uit de heroïeke periode, naderd z'n slachtoffer op heimelijke wijze...

HEB JE DAT AL OOIT

JE merkt wel dat het hier om getemde dieren gaat die slechts de gebaren van de mensen nabootsen. Ze verdienen echter onze oprechte bewondering. Denk even hoeveel geduld ze moeten opbrengen om dit te kunnen doen, wat een som aan vlijt, volharding en opmerkingsgave er daarvoor van hen gevraagd wordt. Deze foto's bewijzen dat de dieren veel intelligenter zijn dan men soms meent.

EEN bewaker van de Londense Dierentuin stapte in het huwelijksbootje en hield er aan zijn beste vrienden, de dieren die hij verzorgt, te laten deelnemen aan het feest. Hier zie je dan een rijnpaard dat het bruidsmal erg lekker vindt...

DE grote beer van de Himalaja is een charmant gezelschap. Kijk hoe hij z'n best doet om een fijn kiekje te nemen. De jongen op de stoel schijnt er niet graag bij. Van een voetbalpartijtje houdt hij veel. Pas op, ik maak een goal, schijnt de beer te zeggen...

Dat was de uitkijkpost van een duikboot op het einde van de vorige eeuw. Ze hadden nog geen periscoop!

en naderde een sleepboot tot op drie meter. De bemanning bestond uit de kapitein en een werktuigkundige. Stoere kerels, niet?

DE DUIKBOOT MET ROEISPANEN

DE Fransen wilden ook een duikboot en ze kregen hem. Hij heette «Goubet» en werd in 1890 te Cherbourg op de proef gesteld.

De «Goubet» was uit één stuk in brons gegoten, was 5 m 60 lang en had 1 m 53 diameter. Hij woog zes ton.

Met zijn puntige neus, de kris-

tallen patrijspoorten van de koepe, en zijn schroefvormige staart zag hij er eerder uit als een monster. Wanneer de machines niet meer werkten hoefde men geen schrik te hebben, want het monster was uitgerust met roeipanen.

Indien het onder water onhoudbaar werd, omdat de verse lucht ontbrak, kon men weer naar de oppervlakte stijgen. Men moest daarvoor slechts het gewicht van negenhonderd kilo losmaken dat onder de kiel was aangebracht!

Dat lijkt ons helemaal niet zo praktisch en wij vragen ons af hoe ze dat gewicht er nadien weer terug aanhaakten?

GEZIEN?

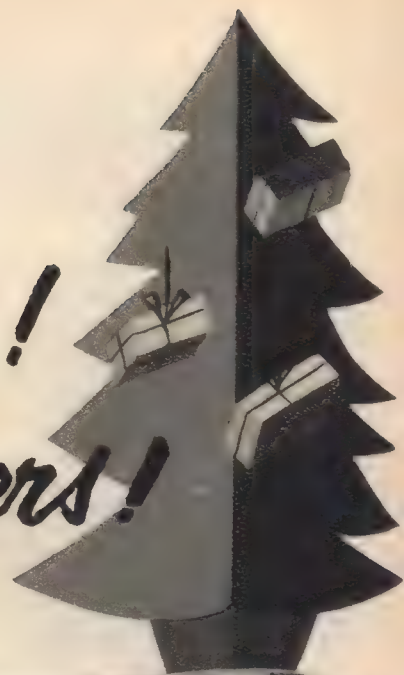

DAT is Ginger, de schildpad, de acrobate aan het zweefrek. Wist je dat schildpadden verstandige dieren zijn en gevoelig zijn voor muziek?

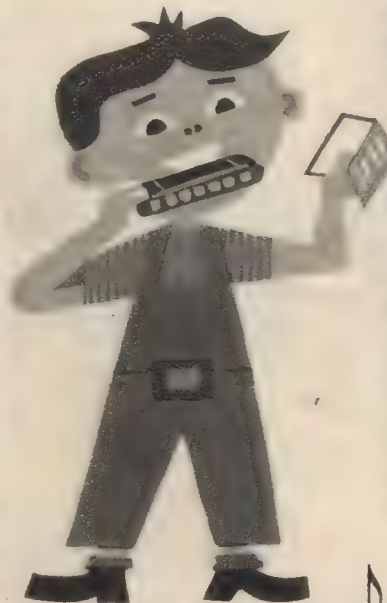

DE chimpanzee is beslist de intelligentste van alle apen. En of hij handig is! Hij observeert en imiteert de mens op bewonderenswaardige wijze. Onze vriend hier heeft naald en garens gevonden en is er van overtuigd dat hij de draad door het oog van de naald krijgt. Wat m'n baasje kan, kan ik ook, denkt hij.

He! Makkers!

Waar wacht gij op om, als ik, een Hohner-harmonika te kopen? 't Is toch veel prettiger samen muziek te maken! Sinds gisteren leerde ik al twee nieuwe wijsjes. En dat is maar een begin: nog een beetje en dan speel ik al mijn lievelingsstukken, dank zij de praktische Hohner-methode! Mijn Hohner-harmonika is mijn trouwste kameraad geworden. Ook voor u zal het de ideale gezelschap zijn. De feesten naderen: het ogenblik is daar om uw ouders een Hohner-harmonika te vragen. Er zijn er voor ieders smaak en voor ieders beurs

Kent gij de befaamde Hohner-akkordeons?

HOHNER

Neen? Vraagt dan onze geïllustreerde kataloog. Gij vindt daarin het gedroomde instrument... voor beginnening... of voor virtuosos.

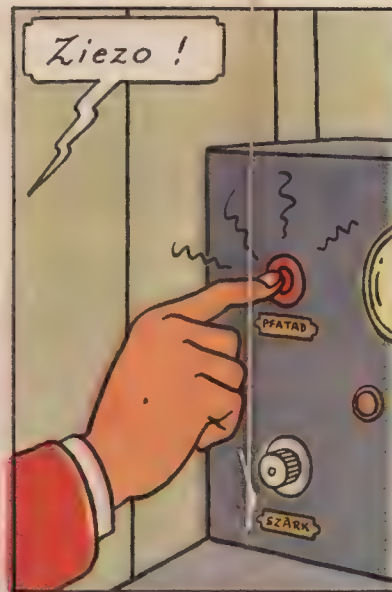
Publicat

Zendt deze bon aan de Firma Hohner, Timmerhoutkaai 7a, Brussel, die U gratis documentatie zal laten geworden.

KORTE INHOUD
KUIFJE en Haddock wens-
sen Zonnebloem terug te
vinden en het is daarom
dat zij naar Szohód, hoofd-
stad van Bordurie, geko-
men zijn. Om uit het hotel
te geraken, waarvan alle
uitgangen bewaakt worden,
moeten ze de geheime po-
litie verschalken. Kuifje
kwam op het geniaal idee
iets te midden van de
straat te gooien...

PANG

DE AAP DIE NIET IN DE BOMEN LEEFT

Dat is Phil, de prachtige gorilla van de Zoo van New York. In het water spartelen doet hij dolgraag.

MEN leert een oude aap geen smoelen trekken, zegt de volksmond, en in dit gezegde steekt beslist veel waarheid. Maar als er nu één aap is, die men niet graag zou leren smoelen trekken, en dit niet in de figuurlijke maar in de letterlijke betekenis van het woord, is dat wel de gorilla. Een gorilla is 2 m groot, soms zelfs iets meer en weegt 250 kilo. Zijn borstomvang gaat van 1.50 tot 2 m. Het is een zware massa beenderen en spieren, overdekt met lange, zwarte haren.

De gorilla is pas 50 jaar oud!

PAS in de helft van de XIXe eeuw maakte de mens kennis met de gorilla van de kusten van Equatoriaal Afrika. Deze aap was 1.80 m groot en heel lang hield men hem voor het

voor het eerst het lichaam van zo'n reus mee naar Europa bracht. Alhoewel de berggorilla reeds heel lang onze aarde bewoont en hij de grootste is van alle apensoorten, mag men zeggen dat hij nog maar 50 jaar is, omdat de dierkundigen er slechts 50 jaar geleden kennis mee maakten.

Hij en zijn klein broertje, de gorilla van de kust van Equatoriaal Afrika, zijn praktisch de enige soorten gorilla's die men kent. Er leeft echter nog een derde soort, de dwerggorilla, die slechts 1.40 m groot is, en in 1913 in Gabon ontdekt werd. Deze dwerggorilla weet zich zo goed te verschuilen, dat men sedertdien geen gorilla's van zijn soort meer gevonden heeft.

De gorilla, ook mensaap genoemd, is heel moeilijk te vangen. Hij is buitengewoon sterk en een volwassen gorilla in een kooi opsluiten is onbe-

gonnen werk. Om een jong te vangen, moet men eerst de ouders doden. Dat is erg wreed, want de gorilla is helemaal niet boosaardig en valt nooit een mens aan. Het spreekt vanzelf, dat hij niet met zich laat spotten en prompt is in de verdediging. Een jonge gorilla is heel moeilijk op te kweken in gevangenschap. Hij is erg triestig, heeft heimwee en gaat heel dikwijls in hongerstaking.

Wij vertelden dat de gorilla niet boosaardig is, en dat is waar, doch hij krijgt soms een plotselinge aanval van woede. Dan staat hij rechtop en klopt met de vuist op de borst, gelijk de worstelaar op de kermis. Het is best hem dan uit de weg te gaan.

GORILLA'S eten vooral fruit, wat overvloedig voorhanden is in de tropische wouden. Soms ook wel de jonge scheuten van planten. Ze leven op de grond en slechts om voedsel of om bescherming te zoeken klimmen zij in de bomen.

Zij wonen niet alleen, doch in kleine families. De vrouwtjes, kleiner en slanker dan de mannetjes-gorilla, bouwen voor hun jongen en voor zichzelf in de gaffel van de boom, op 4 of 5 meter boven de grond, een groot en comfortabel nest van gevlochten takken en bladeren. De volwassen mannetjes-gorilla vindt men echter zeer zelden in dit nest. Hij gaat met de rug tegen de stam van de boom zitten, en houdt zo 's nachts de wacht tegen de rovers.

grootste specimen van zijn soort. In 1901 ontdekte men echter een reusachtige gorilla en noemde hem de berggorilla, omdat hij inderdaad in de bergen van Belgisch Kongo huist. De geleerden heetten hem gorilla beringei, naar de Duitser Beringe, welke

EEN GESCHENK VOOR JE PAPA

JE mama doet de inkopen voor de feestdagen. Wanneer ze likeur koopt, vraag haar dan steeds een fles van het merk **BLANKENHEYM** te kiezen. Dit merk immers, schenkt in de Kerst- en Nieuwjaarsperiode een mooie briquet-sleutelring om de Kerstboom te versieren.

EEN DROGE ZOMER

NOVELLE DOOR
GOMMAAR TIMMERMANS
GEILLUSTREERD DOOR
BOB DEMOOR

ALS dat waar is, is mijnen stiel naar de knoppen, zuchtte Janneken Doel, de belezer. Ga, en zeg dat ik dezen avond om 8 uur op de markt kom belezen, en regenen zal het! Tegen de achten was er nen hoop nieuwsgierig volk naar de markt gekomen om de loop der gebeurtenissen te volgen. De burgemeester en Kartets waren daar ook. Janneken kwam met nen dikken boek aandragen.

Hij trok met rood krijt een cirkel op de grond, en daarin een scheef kruis. Op elke hoek zette hij een zwarte kaars, die hij aanstak, dan ging hij in 't midden staan en begon in zijnen boek te lezen.

HET volk kwam dichterbij om te zien.

Janneken haalde een lang, groen flesken uit zijn zak en goot een druppel daaruit op één der kaarsen, die sissend uitdoolde, dan las hij verder, tien minuten later bluste hij weer een kaars. De hemel begon stilaan te overtrekken. De mensen mompelden bang, en vershoten, en zagen met schuinse, schichtige blikken naar den tovenaars. Bij de derde kaars was heel de lucht toe met wolken, en bij de vierde viel er één lek, en nog één en nog één. Het was doodstil op de markt. De burgemeester was bleek lijk de dood en zag met grote angstogen naar 't portaal van de kerk waar het lof bezig was.

Het bleef spaarzaam lekken, dan begon het te minderen, de tovenaars las rap in zijn boek, en ineens was het gedaan. Uit. Niets meer. Janneken Doel las lijk een razende, maar 't was allemaal boter aan de galg. De burgemeester liet een zucht en zei :

— Dat was maar slap, Janneken. Dat was maar héél slap!!! En hij ging naar de kerk toe, het volk drementelde mee. Janneken bleef alleen achter en las wild in zijn boek. De kerkdeuren gingen juist open, want het lof was gedaan, en de noveenprocessie, die haren laatsten keer, moest uitgaan, kwam buiten. Het beeld van de regenheilige kwam boven de koppen van vier struise boeren buitengewaggeld. Daarachter de nonnekens die zongen, dan de pastoor en daarachter 't volk. De hevigste kwezels waren zo zeker van den heiligen, dat zij hunnen paraplu al bij hadden.

De pastoor las de litanie van den H. Donatus. Bij den laatsten regel plots nen donderslag! Den bliksem sloeg op den toren van 't stadhuis! (Zevenhonderd frank kosten om 't leien dak te laten repareren!). En dan begon het te regenen, maar te regenen, gelijk ge het nooit gezien of gehoord hebt! Vóór dat de kwezels den tijd hadden om hun regenscherm open te doen, waren zij al nat tot op hun hemd.

Men kon geen meter ver zien. Het kletterde op de kletschoppen en stroelde langs de vrouwen hun haar. Pluimen regenden van de hoeden, kostuums waren voor goed naar de knoppen, en 't water kwakte in de mensen hun schoenen. Iedereen juichte, danste en sprong rond in de stortbui, behalve den De Bie, die kon zo slecht tegen water, dat hij zich met limonade wast. Hij stond op zijnen alleen in 't portaal van de herberg «De smakelijke Pint» te dansen. Kartets vond dat de heilige een beetje té genereus met het water was.

Toen men terug naar huis trok onder een stromenden regen, stond Janneken Doel nog alleen in 't midden van de markt in zijnen kletsnatten boek te blaren. Wanneer de burgemeester hem passeerde, zei de tovenaars :

— Als 't nog eens pas geeft, verander ik u in een kater of nen bosuil!

— Doet al op! antwoordde de burgemeester, zolang gij van mij maar genen paling of snoek maakt, want met water wil ik geen uitstaans meer hebben!

En hij trok mee naar Kartets, om een ferm glas te drinken, 't kon geen kwaad, Filomeen zou toch nog slapen!

EINDE

NIEUWS OP DE BOEKENMARKT

Het laatste groot succes van
EDGAR P. JACOBS
68 prachtige kleurbladzijden
69 F.

Tweede deel door
EDGAR P. JACOBS
56 kleurbladzijden : 69 F.

Twee verhalen vol spanning en avontuur
door Frans CRAENHALS
36 bladzijden : 29 F.

De avonturen van Chick
Bill, de cowboy, in «Door
braak naar het Westen»
door: TIBET
64 kleurbladzijden : 49 F.

DE ALBUMS VAN DE LOMBARD UITGAVEN zijn verkrijgbaar bij alle
boekhandelaars en in de KUIFJE'S WINKEL, Lombardstraat, 24, BRUSSEL.

En natuurlijk ook al
de andere albums van de
LOMBARD COLLECTIE

DE SCHARENSLIJPER

HET gebeurde in de maand september. Het was bijna donker, het regende gelukkig niet meer, maar uit het noorden blies een scherpe wind. Een jongen liep naast zijn ezeltje over de weg. Dit ezeltje was voor een oude kar gespannen, waarop de slijpsteen, en daarboven de klok, van de scharenslijper stond. Het karretje stopte voor het hek van « Het Berkenbos ». De hond blafte luid, en Hendrik en Hugo, de neefjes van M. Fournet, kwamen toege- lopen om te zien wat er gaande was.

— Wij hebben geen messen of geen scharen te slijpen, riep Hendrik ietwat ruw.

HET verwonderde hem dat de scharenslijper nog zo laat op ronde was. De jongen bleef roerloos naast zijn ezeltje staan, en het was net of in zijn bleek gelaat alleen zijn twee grote, ernstige kijkers leefden.

— Ik zou mijnheer de burgemeester willen zien, zei hij eindelijk. Men heeft mij gezegd dat hij hier woont.

— Ja, dat is waar, antwoordde Hugo, maar hij heeft het erg druk voor het ogenblik.

— Ik moet hem nochtans zien, zei de kleine scharenslijper. Ik moet hem zien, want het gaat om mijn vader die ziek is.

— Indien je vader ziek is, moet je naar de dokter toe...

Maar de knaap schudde het hoofd.

— Ik denk dat men verplicht zal zijn hem naar het hospitaal te voeren. Het gaat helemaal niet goed met hem... Hij ligt daar in de kar.

Hendrik deed soms wel een beetje ruw, maar bezat een hart van goud. Toen hij wist waarom het ging, liep hij zo snel zijn benen hem dragen konden naar zijn oom toe...

★

DE zieke ijde toen Robert Fournet hem, geholpen door een van zijn knechten, in een kamer van het grote, oude huis droeg. De dokter, welke telefonisch verwittigd werd, kwam spoedig en verborg zijn ongerustheid niet.

— Is het erg? vroeg Fournet.

— Een dubbele pneumonie. Hij is bovendien zeer zwak. Ik zal hem nog wel kunnen redden, maar het was hoogtijd. Is het iemand die u kent, mijnheer de burgemeester?

— Neen...

— Men heeft mij gezegd dat het de scharenslijper is, die regelmatig in de streek komt. Het schijnt dat hij zeer arm is, dat zie je trouwens, maar hij is een zeer eerlijk mens.

— Ja, dat merk ik wel, en de jongen die hem vergezelt, heeft op mij een zeer

Een ogenblik zweeg de dokter, en dan vervolgde hij :
— Het ergste is dat wij die man bij zulk weer moeilijk naar het hospitaal kunnen voeren. Het zou te gevaarlijk zijn.

— Ja, daaraan heb ik reeds gedacht. Wij zullen hem hier verzorgen. Ik roep de vrouw van de veldwachter, die goed weet hoe ze zieken moet verzorgen. Wilt u de man regelmatig komen bezoeken, dokter. Op mijn kosten natuurlijk?

Robert Fournet keerde terug naar de kamer, waar men de zieke gelegd had. Hij nam de hand van de knaap, die niet van het bed week.

— Je heet Michael, geloof ik?

— Ja, mijnheer.

— Je vader is erg ziek, Michael, maar de dokter heeft me beloofd hem te genezen. In afwachting blijven jullie alle twee hier. Kom nu maar mee met mij, ik breng je naar mijn twee neefjes, die je daar even ontvangen hebben.

De jongen ging gewillig mee. Hij was zeer schuw en gesloten, maar langzamerhand week de wanhopige uitdrukking, die op zijn gezicht lag...

★

ROBERT Fournet was een zeer eigenaardig man. Zijn goedheid was alom bekend. Sommige mensen meenden zelfs dat hij té goed was. Hij was bij de 40, vrijgezel en had, alhoewel van nederige afkomst, een makkelijk leven gehad. Dat kwam omdat hij, toen hij nog zeer jong was, een rijk man had ontmoet, die voor hem het grootste interesse had betoond. Zelf geen kinderen, had die man zich eerst met de opvoeding van Robert Fournet belast, later had hij hem tot vennoot gemaakt om hem ten slotte het landgoed, « Het Berkenbos », en twee mooie hoeven na te laten.

Op een avond zaten Robert Fournet en de drie jongens bij het flakkerend haardvuur in de gezellige woonkamer. De jongens bladerden in een prentenboek en Robert Fournet had zijn krant neergelegd, en zich wat dichterbij de jongens gezet om met hen te praten. Hij vertelde graag over zijn jeugd en de laatste tijd keek hij daarbij voortdurend naar Michael. Ook nu vertelde hij over zijn jeugd...

— Ik woonde toen nog niet op den buiten. Ik was een stadskind. Mijn ouders waren niet rijk en onze behuizing eerder eng. Mijn vakantie mocht ik steeds doorbrengen bij mijn tante, die in een klein Ardeens dorp woonde. Het is daar, in dat dorpje, dat ik getuige was van een zeer dramatisch ongeluk. Ik was toen bijna 15 jaar...

— Was het een autoongeluk, oom?

— Ja. Ik was per fiets naar het dorp geweest. Op mijn terugkeer kuierde ik een beetje. Ik zie de plaats nog voor mij! Een sterke helling en een weg die in zigzag naar beneden liep. In de vallei liep een kleine beek, waarover een brug lag. Aan de rand van het water had ik een jongen van mijn leeftijd ontmoet en wij hadden enkele woorden met elkaar gewisseld. Plotseling hoorden wij achter ons een vreselijk lawaai van glas dat aan scherven vloog, van blik, van takken die afgeknakt werden en van stenen die naar beneden stortten: een auto rolde hals over kop de helling af.

— De chauffeur had de bocht slecht genomen! riep Hugo.

— Ja, dat moet wel zijn. De auto was in de diepte gestort, dwars door het struikgewas heen.

— En dan? vroegen de jongens vol spanning. En dan?

— En dan zijn wij er vanzelfsprekend naartoe gelopen. Mijn vriend was leniger dan ik en kwam eerst aan. Ik zie nog hoe hij zich inspande om de deuren open te rukken. De chauffeur zat tussen het stuur en de zetel geklemd. Mijn vriend had een grote steen genomen en sloeg daarmee uit alle kracht tegen de ruiten.

— Er is geen middel om de motorkap te openen. Wij moeten in de wagen om de motor stil te leggen, want anders schiet hij in brand...

Op dit ogenblik hoorden wij een doffe ontploffing en een vlam sloeg omhoog. De motor stopte eindelijk, maar het was te laat...

★

Ik stond daar, vervolgde Fournet, en snakte naar

DE WAGEN WAS OVER DE KOP GESLAGEN EN IN DE DIEPTE GESTORT. DE WIELEN STAKEN IN DE LUCHT EN DRAAIDEN NOG VOORT. DE ONBEKENDE JONGEN EN IK LIEPEN ER ZO SNEL WIJ KONDEN NAARTOE...

Ik was ook erg bang, omdat de jongen langs de gebroken ruit in de wagen was gekropen en nu langs de binnenkant uit alle macht tegen de deur drukte.

— Trek, trek! riep hij.

Ik gehoorzaamde, en wij slaagden er in de deur te openen op het ogenblik dat de motor begon te branden. De jongen en ik grepen de chauffeur vast en trokken hem uit zijn vernielde auto. Het was hoogtijd.

— En de jongen? vroeg Hendrik met gesmoorde stem.

— Als bij mirakel is hij er ook uitgeraakt. Hij had zelfs geen schrammetje! Ik zie hem nog uit de wagen naast mij in het gras springen en de arm van de gekwetste grijpen.

— Kom! riep hij, wij moeten hier weg. Alles kan ontploffen!

Enkele seconden later ontplofte het benzinereservoir inderdaad. Voorbijrijdende automobilisten zagen ons en boden hulp.

— En was de man erg gekwetst?

— Neen, het had veel erger-kunnen zijn. Zijn schouder was gebroken, en hij had natuurlijk nog wel enkele verwondingen, maar hij mocht van geluk spreken dat het zo goed was afgelopen. Ik stond daar nog een beetje uit mijn lood geslagen door hetgeen ik zo juist had meegemaakt, toen mijn kranige vriend op zijn uurwerk keek, en zei:

— Ik geloof dat men mij niet meer nodig heeft. Ik moet terug naar de vakschool. Ik ben met de bus naar het dorp gekomen voor een uitstap en moet nu met de trein weer terug. Maak het goed!

Daarmee was hij weg en ik heb hem nooit meer teruggezien...

— Wat? riepen Hendrik en Hugo als uit één mond.

— Ik heb die jongen nooit meer teruggezien. Ik kende zijn naam niet. Misschien had ik beter moeten zoeken?...

Hij zuchtte diep en boog het hoofd, en terwijl hij naar de vlammen van het vuur staarde, ging hij op stille toon verder:

— Deze gebeurtenis wijzigde heel mijn leven. De automobilist, welke wij gered hadden, was niemand minder dan Daniel Froideville, de vroegere eigenaar van dit landgoed. Hij heeft zich voor mij geïnteresseerd, hij is mijn weldoener geworden, en

heeft mij op zijn sterfbed al zijn bezittingen nagelaten. Begrijpen jullie wat ik wil zeggen? Indien hij die andere jongen had gekend, want het was toch in werkelijkheid die jongen die Froideville had gered, zou hij voor hem toch hetzelfde gedaan hebben als voor mij, misschien zelfs meer. En nu ik oud begin te worden, denk ik heel dikwijls dat ik geniet van al het goede, van al de rijkdom die voor die andere; de onbekende jongen, was bestemd...

Het was Michael die na een lange pauze het zwijgen verbrak.

— Papa heeft mij een zelfde geschiedenis verteld. Hij heeft ook een gewonde automobilist uit zijn brandende wagen gehaald, maar het is niet gebeurd in een Ardeens dorp.

— Hoe oud was je vader op dit ogenblik? vroeg Robert Fournet.

— Dat weet ik niet heel juist, zestien of zeventien misschien. Hij was toen in de vakschool en wou werktuigkundige worden. Ja, hij was een goed stielman vroeger, maar ten gevolge van een dom ongeluk bleef zijn rechterarm lam.

(Kom mee naar blz. 30)

VERHAAL VAN
FRANÇOIS D'ORGEVAL

GEILLUSTREERD
DOOR REF

DE LAATSTE PATROUVILLE

KRIJGSRAAD

KORTE INHOUD. — De « Gemzen » hebben de Blythe-expeditie gevonden. Een reeks zonderlinge details doen hen echter twijfelen aan de identiteit van de geleerden. Het is donker en Guido en Henk kruipen tot bij de hut bewoond door de Blythe-missie

DE nacht was stikdonker en geen levende ziel in de omtrek. Dat was alles wat onze vrienden wensten. Met het invallen van de duisternis waren de Pygmeeën naar hun hutten gegaan of waren in hun boom gekropen. Inderdaad. Deze primitive mensen van Australië geven zich niet altijd de moeite een woning te bouwen. Ze kiezen een stevige boomtak uit en maken daarop een soort van platform waarop ze zich 's nachts kunnen uitstrekken. Heel voorzichtig slopen Henk en Guido naar de hut van de blanken. Ze zorgden er wel voor een grote omweg te maken, zodat ze de hut langs de achterzijde naderden. De muren van de hut waren gemaakt van sterke takken met daartussen een dicht vlechtwerk van brede bladeren. Men zag er het licht van een Carcel-lamp doorheen. Onze vrienden naderden de hut en zagen dat de Blanken op de grond hurkten en redetwistten rondom een blad papier.

GUIDO luisterde scherp. De Blanken spraken Engels, ze spraken het zeer vlug maar vermits Guido van in z'n kinderjaren vertrouwd was met taal van Shakespeare, snapte hij het toch. Harry Gordon, de piloot, had Guido immers de eerste kennis van het Engels bijgebracht toen hij, tijdens de oorlog bij de ouders van Guido opgenomen was. Nadien had Guido zijn vakanties vaak in Engeland doorgebracht. Indien sommige details van het gesprek hem ontgingen, de zin van de conversatie verstond hij perfect. Henk, die heel dicht bij Guido gekropen was, kon van de gelaatsuitdrukking van deze laatste aflezen, dat er van de conversatie van de Blanken weinig goeds te verwachten was... Guido was inderdaad eerst verbaasd, daarna woedend...

Een kwartiertje later hadden de twee scouts hun eigen tent al kruipend weer bereikt en de leider van de kleine patrouille kon nu zijn woede en verontwaardiging vrije loop laten: « We mogen er geen ogenblik meer

aan twijfelen, we werden door die heren feestelijk in de luren gelegd! Zij zijn zo min lid van de Blythe-expeditie als jij of ik. Ze zijn gevaarlijke avonturiers, niets meer en niets minder... Het verwonderde me reeds van het eerste ogenblik af dat ze met z'n vieren waren. We wisten toch van Harry dat de Blythe-missie slechts uit drie Blanken bestond!... Zo ik het gesprek goed begrepen heb, zijn ze er in geslaagd aan de Blythe-missie een zeer belangrijk document te ontfutselen; nl. een kaart waarop de plaatsen zijn aangeduid waar de Blythe-missie zeer kostbare ertsen hoopt te ontdekken. Onze komst dwarsboomde natuurlijk hun plannen. Die avonturiers spraken er ernstig over, ons morgen van kant te maken of op een dwaalspoor te leiden...

— Die schurken! riep Henk. We moeten onze kameraden wekken en met hen bespreken wat we gaan doen. We moeten een beslissing nemen voor de dag weer in de lucht hangt!

Het was geen kleinigheid die ongelukkige jongens,

halfdood van vermoeidheid, uit hun slaap te wekken. Het was immers de eerste nacht dat ze eens rustig konden slapen... Het werd een echte krijgsraad. Ze waren allemaal erg opgewonden en zenuwachtig. Ieder gaf zijn mening te kennen. Renaat wou de vier schurken tijdens hun slaap overvallen en onschadelijk maken.

Jan wierp echter op dat vier stevige kerels, die bovendien goed gewapend zijn, zich niet zonder slag of stoot laten gevangen nemen... Wat zou men doen in het geval een van de padvinders ernstig gewond werd?

— We zouden nochtans het plan moeten in handen krijgen dat aan de Blythe-missie behoort, mengde Harry Gordon die, zo leek het althans, geen pijn meer had aan zijn been, zich in het gesprek. Het is ongetwijfeld een zeer waardevol document.

— Zou het niet wijzer

zijn te doen alsof we van niets afweten, vroeg Puma, en hen morgen eenvoudig volgen. Het spreekt vanzelf dat we onze ogen goed de kost moeten geven en dat we ons kompas en onze kaart moeten bestuderen. Zolang we die instrumenten bezitten, kunnen we toch niet verdwalen! Misschien vinden we morgen gelegenheid om hen het plan te ontfutselen. Zodra we dit hebben, verlaten we het gezelschap en marsjeren naar de Blythe-missie aan de bronnen van de Fitzroy...

— Dat lijkt me niet zo kwaad, merkte Henk op, maar het zal een heel kunststuk zijn hen het dokument te ontfutselen zonder dat ze het merken.

— We nemen het goedschiks of kwaadschiks! riep Renaat. Dat zien we wel op het gepaste moment. We moeten het echter in handen krijgen, dat staat vast.

— Als we maar wisten waar ze het verbergen, zei Marcel. Zo ik er zeker

Guido en Henk kropen naar de hut van de Blanken

van was dat ze slapen zou ik me wel in hun hut wagen...

— Dat verbied ik je ten strengste! riep Guido. Je gelooft toch wel niet dat het dokument zo maar voor het grijpen zal liggen. Best mogelijk dat een van hen het op zich draagt. Veronderstel een ogenblik dat ze je zouden betrappen... Wat dan? Ik zou in dit geval geen duit geven voor je huid, m'n beste kerel! Wachten we liever rustig de morgen af. Ik denk niet dat ze intussen iets zullen durven ondernemen tegen ons. Zodra we zouden roepen of om hulp schreeuwen, zouden de kleine Bosnegers toch allemaal komen toegelopen en dat waren dan toch al te veel getuigen tegen hen... Bovendien zullen ze wel weten dat wij iedere nacht een schildwacht uitzetten...

— Nou, dan gaan we maar weer slapen, zei Jan. Ik voel me fris, dus zal ik de wacht optrekken. Bij het geringste gevaar, wek ik jullie met een karabijschot.

— Opperbest. Vergeet vooral niet mij binnen twee uur te wekken om je af te lossen, zei Renaat. Jij kan niet heel de nacht waken!

De jongens kropen terug onder hun deken van bladeren gemaakt, 't Ketje met z'n koala in de hals. Ondanks de zenuwachtige spanning en de grote opwinding waarvan ze allen het slachtoffer waren, kreeg de vermoeidheid langzaam de overhand en slapen ze in.

★

HET roserood van een nieuwe dag hing in de lucht toen Renaat de ogen opende.

— Dat is al te erg, gromde hij. Jan heeft me natuurlijk laten slapen als een das en heeft heel de nacht alleen gewaakt. Die Jan is toch wel een prachtkerel...

Heel behoedzaam stapte hij over z'n makkers heen en ging buiten. Geen Jan te zien...

— Zonderling! Waar kan die zijn?

Renaat liep rond de tent, keek links en keek rechts maar nergens een spoor van Okapi. Nu werd hij toch werkelijk ongerust. Hij trok het tentzeil op en schreeuwde:

— Sta op, jongens! Sta op! Sta allemaal op... Jan is verdwenen!

'Ze vlogen allemaal als één man overeind en renden naar buiten. Met zijn lange vlugge benen stormde Renaat reeds naar de hut door de Blanke avonturiers bewoond. Met een krachtige druk van z'n schouder opende hij de deur en bleef als aan de grond genageld, op de drempel van de hut staan...

De volgende week :

HET AVONTUUR VAN OKAPI

WAT EEN MOOI SCHILDERIJ!

Is deze « FLUITSPELER », geschilderd door MANET, niet prachtig? Ditzelfde schilderij, doch in **KLEUREN**, formaat 21x27 cm, maakt deel uit van de laatst verschenen reeks van « DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST ». « De Impressionnisten » (deze reeks bevat een doek van MANET, VAN GOGH, CEZANNE, MONET en RENOIR).

200 punten per reeks

Deze prachtige chromo's kan je bekomen met de KUIFJE'S BON'S. Vraag aan je ouders en je vrienden KUIFJE'S punten voor je te sparen!

De KUIFJE'S BON vind je op de verpakkingen van de produkten :

**VICTORIA • PALMAFINA • HEUDEBERT
SKI & FRANCO-SUISSE • PILSBERG
MATERNE • NOSTA • PANA • PROSMANS
HORTON • TOSELLI • JU'CY & WHIP**

DE GESCHENKEN VAN DE KUIFJE'S BON

	Punten
● AFDRUKPLAATJES KUIFJE. 5 verschillende reeksen. Per reeks	50
● PRENTJES « REINAERT DE VOS ». 5 reeksen van 40 prentjes. Per reeks	60
● PRENTJES « DE SPROOKJES VAN PERRAULT ». 8 prachtige sprookjes in kleuren. 4 reeksen van 50 prentjes. Per reeks	75
● KUIFJE'S BRIEFPAPIER. Omslagen van 10 versierde bladen en omslagen. Per omslag	100
● KUIFJE'S CHROMO'S. Reeksen van 6 merkwaardige chromo's in kleuren. Per reeks	100
Vliegtuigen (Oorsprong tot 1914), reeksen 1 tot 10 (volledig).
Vliegtuigen (Oorlog 1939-45), reeksen 1 tot 10 (volledig).
Automobielen (Oorsprong tot 1900), reeksen 1 tot 10 (volledig).
Marine (Oorsprong tot 1700), reeksen 1 tot 8.
Luchtschepen, reeksen 1 en 2.
Spoorwegen, reeks 1.	
● DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST. Map met 5 schitterende reproducties van beroemde schilderijen, formaat 21 x 27 cm. met verklarende nota. Per reeks	200
Primitieven, reeks 1 (Vlaamse meesters).
XVII ^{de} eeuw, reeks 1 (Vlaamse) reeks 2 (Hollandse)
XVIII ^{de} eeuw, reeks 1 (Franse).
XIX ^{de} eeuw, reeks 1 (Belgische), reeks 2 (Franse), reeks 3 (Franse Impressionnisten).	
● KUIFJE'S PORTEMONNAIE in plastic « croco »	200
● KUIFJE'S PORTEFEUILLE in cuirroleine	200
● KUIFJE'S PUZZLE in speciaal karton, formaat 18 x 31 cm.	
1) Kuitje in Amerika — 2) De Geheimzinnige Ster. Per puzzle	200
● KUIFJE'S PUZZLE in hout, formaat 22 x 31 cm.	
3) Kuitje in Amerika — 4) Het geheim van de Eenhoorn. Per puzzle	500

ONZE PRACHTIGE ALBUMS

1. — DE SPROOKJES VAN PERRAULT: 50 F.
2. — LUCHTVAART (Oorlog 1939-45): 50 F.
3. — LUCHTVAART (Oorsprong tot 1914): 50 F. of luxe uitgave: 60 F.
4. — AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900): 50 F. of luxe uitgave: 60 F.
5. — MARINE (Oorsprong tot 1700): 40 F. of luxe uitgave: 60 F.

Dank zij deze albums, kun je al je chromo's en prentjes klasseren en de boeiende geschiedenissen lezen, waarvan ze de illustratie vormen. Deze albums zijn verkrijgbaar:

- a) In de KUIFJE'S WINKEL, Lombardstraat, 24, Brussel.
- b) Franco met de post, na storting van de aangeduide prijs op het P. C. R. Nr 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.

OPLOSSING VAN DE PRIJSVRAAG Nr 2 VAN DE KUIFJE'S BON

- a) Het geheim was: LEVE KUIFJE
- b) de juiste tekst was: PALMAFINA — MATERNE — VICTORIA — HEUDEBERT — SKI en FRANCO-SUISSE — NOSTA — PILSBERG — FRIMA — JU'CY — WHIP — TOSELLI.

De 20 eerste en juiste antwoorden werden ons gestuurd door:

F. Hubin, P. Gobbe, J. Van-Declerck, J. Hoefmans, M. C. Ellens, M. Ghyselincx, dersmissen, N. Mertens, S. Coppieters, A. Louts, M. Ri- R. Borenszijn, M. Wedner, X. Lange, P. Van Halteren, P. chard, E. Paulet, C. Michiels, Rigot, Michiels, A. Creupeland, T.

Zij ontvangen een mooie KUIFJE'S puzzle in speciaal karton, formaat 18 x 31 cm.

STUUR JE BON'S NAAR KUIFJE DIENST T.

Lombardstraat, 24, Brussel

oortaezt.

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan zoekt Godfried van Hogenbempt in Polen, dat bezet werd door de Tartaren. Een geheimzinnige vijand volgt hem op de voet...

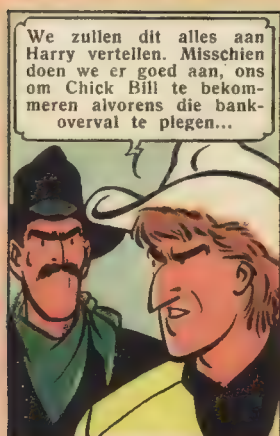
en bere kleine woede vrije loop gen er gee

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De Vier Woestijnratten konden de aanplakbrieven bemachtigen. Zij namen hun intrek in hetzelfde hotel als Chick Bill, en ontmoeten er deze laatste...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

GROOTHEID EN VERVAL VAN EEN OUDE BESCHAVING

HAAL vlug je atlas en zoek een kaart van Klein Azië. Wanneer je goed kijkt, ontdek je daarop drie kleine landen: Irak, Syrië en de Libanon. Veel mensen weten niet eens dat deze landen bestaan, want in de huidige geschiedenis spelen ze geen rol meer. Syrië en de Libanon hebben sedert enkele tijd hun onafhankelijkheid verkregen. Wanneer men over Irak spreekt is dit gewoonlijk slechts in functie van de petroleumbronnen, die af en toe herrie veroorzaken. Hier bloeide eens een van de machtigste keizerrijken ter wereld.

1. — DE GEDENKZUIL VAN HAMMOERABI

OP het tijdstip dat de civilisatie van Egypte begint, bloeide er op de oevers van Tigris en Eufraat, namelijk in Mesopotamië — d.w.z. land tussen twee stromen — een beschaving van een heel andere aard. Het Zuiden van dit land, Chaldea, was de eerste beschavingshaard, nu meer dan 4.000 jaar geleden. Te Babylon troonde er een koning, die Hammoerabi heette en op een 2,25 m. hoge gedenkzuil in zwart dioriet de zogenaamde Wet van Hammoerabi liet beitelen. Deze gedenkzuil zie je thans in het Louvre te Parijs.

2. — EEN RUW VOLK

HET noorden van Mesopotamië was woest en bergachtig. Daar woonden mensen met ruwe zeden. Men noemde hen Assyriërs, naar de naam van hun god Assur. Ze hielden van de jacht, en helaas ook van de oorlog. Het waren woeste en wrede krijgers, die de handen afkapten van hun gevangenen en hen bovendien nog de ogen uitstaken. De Assyriërs hadden weldra een machtig leger, en ze werden gevreesde veroveraars. Het koninkrijk Chaldea werd onder de voet gelopen door zijn burens van het noorden. Dit gebeurde omstreeks 1250 vóór J.-C. Drie eeuwen later stond er aan het hoofd van het Assyrisch rijk een machtig heerser, die zich Sargon II noemde.

3. — BABYLON NEEMT WEERWRAAK

SARGON II heerste van uit Ninivé, de prachtige hoofdstad aan de oever van de Tigris. Op zekere dag overrompelde Sargon II Samaria, de Joodse hoofdstad, en bracht er 27.000 gevangenen van mee. Hij ging er prat op 55 steden te hebben verwoest. Dit alles belette niet dat zijn hofhouding weelderig, zelfs geraffineerd was, dat zijn dignitarissen prachtig gekleed gingen en schitterende juwelen droegen. Zij parfumeerden hun baard en hun haar, en de feesten, te Ninivé gegeven, waren fantastisch. De macht van de koningen van Ninivé duurde tot in de VIIe eeuw. Toen werd ze gebroken door de koningen van Babylon.

4. — STAD VAN DE HANGENDE TUINEN

EEN van de grootste koningen van Babylon was Nabukadnezar. De prachtige stad zelf was uitgebouwd tot een vesting. Ze was omringd door een 45 km. lange muur in baksteen met 150 torens en 100 poorten. De straten van de stad sneden elkaar in een rechte hoek, en er waren ook de hangende tuinen, een van de zeven wereldwonderen. Men telde er 8 reusachtige zigoerats, tempels met 7 verdiepingen van een verschillende kleur.

5. — HET BACCHANAAL VAN BELSAZAR

DE koningen van Babylonië veroverden het Oosten, dan raakte hun macht en beschaving in verval. In de bijbel kan je deze tragedie lezen in de geschiedenis van Belsazar, die dronk uit de kruiken, ge-roofd in de tempel van Jeruzalem. Een hand schreef op de muur: «Mené, Tekel, Upharsin». Het was de profeet Daniel, welke deze (Aramese) woorden vertaalde: «Je bent geteld, gewogen en gedeeld».

(Wordt voortgezet.)

DE 3 MUSKETIERS

Een geheime ontmoeting had plaats tussen de koningin en de hertog van Buckingham. Maar iemand luisterde het gesprek af...

HET GESCHENK VAN DE KONINGIN

43 DAAR de aanwezigheid van de hertog van Buckingham in het Louvre ontdekt was, mocht hij geen minuut langer meer in het paleis blijven. De koningin nam uit haar schrijftafeltje een klein koffertje in rozenhout en gaf dit aan Buckingham. « Milord, neem dit mee als herinnering aan mij, en vertrek nu. Vertrek dadelijk! Verlaat Frankrijk zo vlug mogelijk, het gaat om uw leven. » Daar de Engelsman heel goed wist dat Anna van Oostenrijk de waarheid sprak, boog hij en verliet zwijgend de koninklijke vertrekken. In de gang ontmoette hij juffrouw Bonacieux, die hem met dezelfde omzichtigheid als daar straks buiten het paleis leidde...

44 LATEN we de hertog van Buckingham aan zijn lot over, en nemen we een kijkje in het paleis van de kardinaal. Twintig uren na de gebeurtenissen, die wij zo even vertelden, zat Armand Duplessis, kardinaal de Richelieu, in zijn bureau. Hij las enkele rapporten, welke hem door zijn agenten waren ter hand gesteld, toen een officier de komst van ridder de Rochefort aankondigde. Deze laatste, door d'Artagnan « de man van Meung » genoemd, kwam op de kardinaal toe en verklaarde eenvoudig: « Zij hebben elkaar gezien. » Zijne Eminentie schrok, en vroeg: « De Koningin en Buckingham? » — « Ja, in het Louvre. Ik weet het van madame de Lannoy, gezelschapsdame van Hare Majesteit. »

45 WAAROM kwam madame de Lannoy mij niet onmiddellijk verwittigen » riep de kardinaal, rood van emotie. « Dat was onmogelijk! Zij had zich achter een voorhang verborgen en ze vreest dat ze zichzelf door een onbeheerst gebaar heeft verraden... Het is wellicht om deze reden dat de koningin eiste dat zij tot heden namiddag in de koninklijke vertrekken zou blijven. » — « Hoe jammer! » murmelde de kardinaal. Nu kunnen wij Buckingham natuurlijk niet meer inhalen. » — « Wij weten, vervolgde Rochefort op arglistige toon, dat hij uit het Louvre een koffertje in rozenhout meenam. Het koffertje waarin Hare Majesteit haar diamanten gespen bewaarde! »

46 RICHELIEU keek Rochefort doordringend aan en zweeg een ogenblik. Plotseling kwam er een zweem van een glimlach om zijn dunne lippen. « Goed, heel goed! Alles is misschien nog niet verloren. Weet men wie Buckingham te Parijs heeft geholpen? » — « Van twee personen weten wij zeker dat ze in het complot betrokken waren, namelijk juffrouw Bonacieux, het kamermeisje van de koningin, dat, door Uwe Eminentie ontvoerd, wist te ontsnappen, en een zekere d'Artagnan. Zal ik mij om hen bekommeren? » — « Neen, antwoordde Richelieu, het kwaad is geschied. Laat hen lopen... »

47 DE kardinaal zweeg opnieuw en dacht na. Rochefort wachtte er zich wel voor de stilte te verbreken. « Dus, zo dacht Richelieu, de koningin heeft aan Buckingham haar diamanten gespen gegeven. Wat een onvoorzichtigheid! De Koning hield erg veel van die juwelen, en hij zal boos zijn als hij weet dat zijn vrouw ze aan de vervloekte Engelsman heeft gegeven. Maar hoe zal ik de Koning op de hoogte brengen zonder mijzelf te compromitteren? Hoe zal ik hem terzelfdertijd over het complot van Anna van Oostenrijk met Buckingham inlichten?... » De kardinaal, met het lange, magere gezicht, dat nog langer scheen door het puntbaartje, keek star voor zich uit. Er kwam een wrede glans in zijn ogen: gevonden!

48 ZENUWACHTIG schreef hij een brief, zette er zijn zege onder en overhandigde hem aan Rochefort. « Stuur een zeer betrouwbare koerier naar Londen. Deze boodschap moet overmorgen ter bestemming zijn. Rochefort boog met diepe bewondering voor de kardinaal. Deze laatste had hem namelijk het briefje getoond. « Milady, zo luidde het schrijven, ga naar het eerste bal, gegeven door de hertog van Buckingham. Hij zal op zijn wambuis twaalf diamanten gespen dragen. Snijd er daar twee van af. Zodra je de gespen hebt, verwittig je mij. » De man van Meung was reeds aan de deur, toen Zijn Eminentie hem riep: « Nog iets, Rochefort, vraag aan de officier van dienst Bonacieux hier te brengen! »

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR P. JACOBS

Olrik slaagt er in zich met twee van zijn handlangers bij de karavaan van professor Mortimer te voegen. Mortimer en zijn vriend Blake zijn op zoek naar een mysterieus mineraal, dat volgens de mening van Mortimer, het orikhalkos moet zijn...

Mortimer en Blake horen natuurlijk het getik van de Geiger en trachten de uitstralingen te lokaliseren...

Nu moeten wij er heel dicht bij zijn...

Een beetje meer naar links...

Daar... Kijk, daar zie je een witte kring...

Hoera! Dat is het wat wij zoeken...

Pepe, aan de ingang van de grot, is intussen radeloos geworden. Hij telefoneert voortdurend...

Hallo! Het is nu reeds een kwartier dat ik tracht je te bereiken... Jullie moeten onmiddellijk terug keren. De hemel wordt donkerder en dreigender. Er is onweer op komst...
Hallo?... Hallo!...

Mortimer, die niet vermoedt welk gevaar er dreigt, stapt in het water...

Denk je dat je het zult kunnen losmaken?

Ja het water is hier gelukkig zeer ondiep...

Pepe, die helemaal niet begript waarom die valse journalist niet reageert, dringt opnieuw aan.

Senhor!... Senhor Lui! Roep de professor, vlug... De donder rommelt al! Hallo!...

Maar Olrik, die al de bewegingen van onze vrienden zeer aandachtig volgt, luistert zeer verstrooid naar de woorden van Pepe...

Wat?... Ha, ja, onweer op komst? Goed, ik begrijp het al, onnodig zo luid, te schreeuwen... Het is goed!...

Mortimer spant alle krachten in en slaagt in zijn opzet.

Wel, wat denk je daarvan?

Dat is fantastisch!

Pepe, die er niets van snapt, telefoneert opnieuw...

Senhor, om de liefde Gods, luister. Jullie moeten dadelijk terug komen, het onweer barst los... Denkaandedampen... Denk aan dampen...

Olrik, gefascineerd als hij is door die mysterieuze steen, heeft genoeg van de vermaningen van Pepe en verbreekt het contact.

Hoepel op!... Nu, daar komen ze net...

Hallo, Luis, enig nieuws?

Neen... Ha, ja toch senhor... Pepe zegt dat er een onweer zal losbarsten, en...

Wat? Het onweer gaat losbarsten? En je blijft daar staan zonder ons te verwittigen! Kom, wij mogen hier geen minuut langer blijven. Doch haal eerst even voor al die steen een keer op...

Een ogenblik later wordt de steen in een zak gelofen, aan een touw geknoopt en...

In orde! Haal op...

... Langzaam opgehaald naar het platform.

Ditmaal mogen wij dat kortbaard goedje niet meer laten ontsnappen.

Maak je daarover geen zorgen. Wat mij meer verontrust zijn die verdruivelde "caldeiras".

Ik heb de schat... en ik heb hen!

In orde! Kijk even of de ladder in orde is. Gooi ons het touw terug.

Zo dadelijk, senhor!

En plotseling...

Daar zijn touw en ladder, gentlemen!

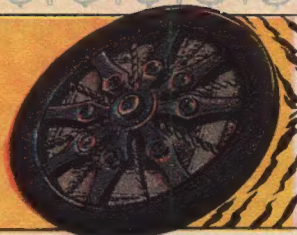

POM EN TEDDY BELEVEN NIEUWE AVONTUREN IN INDIA

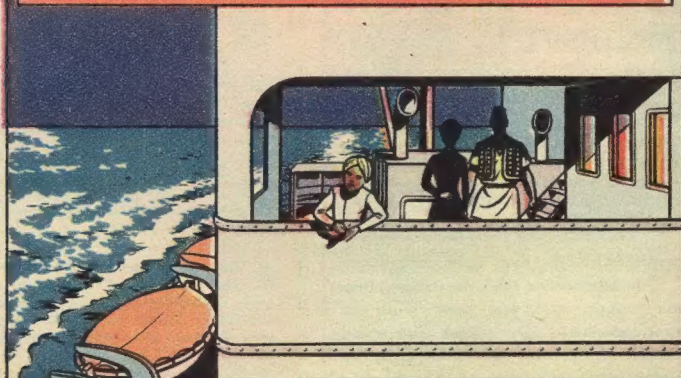
DE ZWARTE TALISMAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

Het cirkus schepte in voor zijn lange reis door India.
Op de vooravond van hun aankomst te Bombay...

Indra, Gopal en Mustapha scheppen inderdaad een luchtje op het bovendek van het schip...

Een kwartiermeester klimt de trap op die naar dat vreemd gezelschap leidt...

De avond was aangenaam, vrienden...

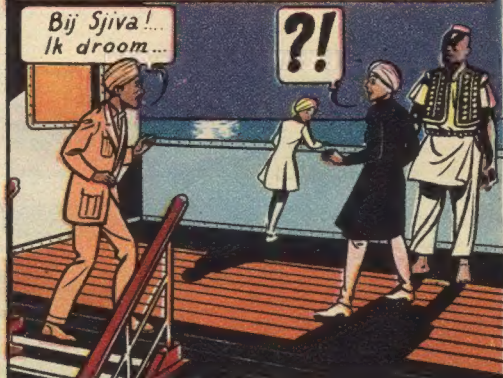
De man kruist Gopal en blijft plotseling staan...

Ook Gopal schijnt z'n landgenoot te herkennen...

Bij Sjiva!
Ik droom...

?!

De kwartiermeester keert zich om en holt de trap af...

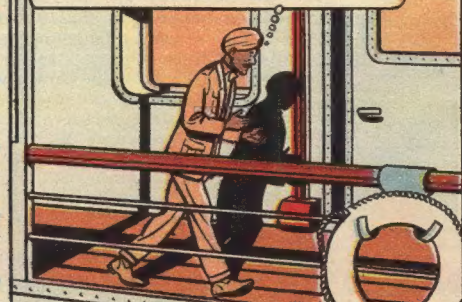
De man is gevaarlijk voor ons. Hij moet op de ene of de andere wijze verdwijnen, Mustapha...

Begrepen, meester

Totaal van streek loopt de kwartiermeester over het dek heen en weer...

Die man hier? Wat moet ik doen?
Wat moet ik doen?

Plotseling bemerkt hij Teddy en Maggy...

Jullie maken deel uit van het cirkus, niet?

Ja! Waarom?

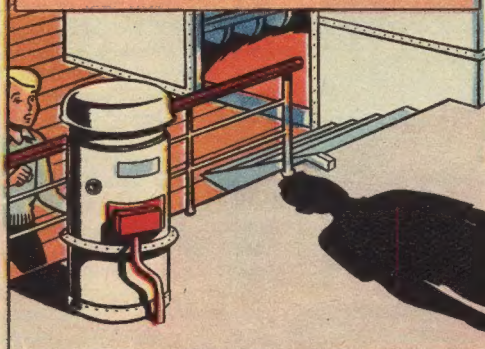
Het cirkus verkeert in gevaar... Hier, neem dit van me aan...

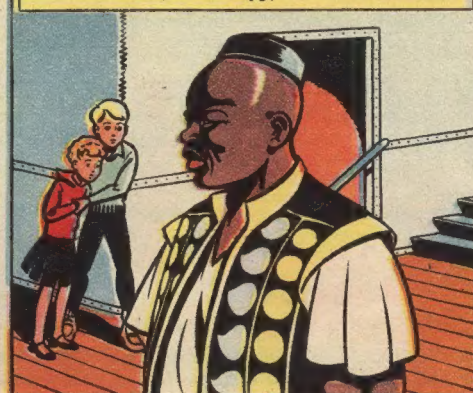
Geef deze medaille aan de man die hetzelfde kenteken draagt. Het is een talisman... en betekent dat... Hoo!... Daar heb je die vervloekte neger alweer... Vaarwel!... Ik vlucht!...

De kinderen zien de reusachtige schaduw van Mustapha opduiken. De kwartiermeester kon gelukkig tijdig in de machinekamer vluchten...

De neger gaat voorbij en doet alsof hij Teddy en Maggy niet herkent...

Toen is de ziekte en het ongeluk in ons huis gekomen. Mijn moeder is gestorven, en vader verbleef drie jaar in een sanatorium...

— Je gelijkt op je vader, nietwaar? Neen, ik bedoel niet zoals hij nu er uit ziet, maar op je vader toen hij 16, 17 jaar oud was?

— Ja, men heeft mij dat eens gezegd, antwoordde Michael.

— Het is daarom dat ik je meende te herkennen toen ik je voor het eerst zag, zei Robert Fournet met een krop in de keel. En sedert de avond dat je hier in huis bent gekomen vraag ik mij af of de Voorzienigheid deze ontmoeting niet heeft geregeld. Zie je, Michael, de geschiedenis die ik je vertelde was juist, op één punt na, ik veranderde de plaats van het ongeluk. Heeft je vader je ooit verteld waar precies hij de automobilist uit de brandende wagen redde?

— Ja, antwoordde Michael, maar ik herinner het mij niet meer. Het was ergens in Frankrijk, te Val... Val...

— Het was Valdancourt! riep Robert Fournet. Kom, Michael, wij gaan naar je vader toe, wij moeten hem alles vertellen...

Robert liep met Michael naar de kamer van de zieke.

Hendrik en Hugo bleven alleen bij het haardvuur zitten. Ze waren zo ontroerd dat de tranen over hun wangen biggelden...

NIEUWE NOBELPRIJS- WINNAARS

DE Zweedse Akademie voor Wetenschappen kende de Nobelprijs 1955 voor scheikunde toe aan de Amerikaan Dr Vincent de Vigneaud. De Nobelprijs voor Natuurkunde werd verleend aan de geleerden Willis E. Lamb en Polycarp Kusch voor hun werkzaamheden en ontdekkingen in verband met de kernenergie.

IETS VOOR ONZE LEKKERBEKJES

PAULINE PAUL, doktor aan de universiteit van Californië, bestudeert sedert enkele jaren een zeer zonderling probleem. Zij wil namelijk weten of de malsheid van het vlees van de dieren, die wij eten, erfelijk is. Zij heeft het vooral op de kippen gemunt, misschien omdat ze zelf heel veel van een gebraden hoentje houdt. Nadien krijgen het schaap en het rund hun beurt. Wellicht krijgen wij dus over enkele tijd kippen en steaks afgeleverd van een ras, dat geselecteerd werd om de malsheid van zijn vlees. De lekkerbekken hebben dus wel enige reden om Pauline Paul dankbaar te zijn.

DE POES

DE TREIN EN DE KAT

MARLEENTJE, een klein meisje dat te Oxford in de Verenigde Staten woont, had een poes waar ze veel van hield. Op zekere dag werd de kat overreden door de trein en spoorwegdirectie van de «Texas and Pacific» kreeg een brief: «Heren van de Spoorweg. Mijn lieve poes werd door een van uw treinen doodgemaakt. M'n poes was pikzwart en heette Cinder. Nu zou ik graag een andere kat krijgen.» Get. Marleentje Werndt. En het antwoord? De Pacific-express stopte in het station van het stadje Oxford en er werd een pakje afgegeven voor Marleentje Werndt. In het pak stak een poes «Cinder II» genaamd. Er was een vriendelijke brief bijgevoegd van de spoorwegmaatschappij met verontschuldiging voor het vreselijk ongeluk dat de eerste poes overkomen was.

Een mooier blad is er niet!
Toon dus je
SUPER-KUIFJE
van 32 bladzijden
aan al je vrienden!

WIE GOED DOET GOED ONTMOET

PIETRO SOFIA, arbeider van Reggio-de-Calabre, kreeg voor enkele dagen het heuglijk nieuws dat hij multi-millionair is geworden, en dit dank zij een pakje sigaretten. Het gebeurde in 1907, hij was toen nog heel jong, dat hij zijn oom die naar Amerika emigreerde tot aan de boot verzegelde. Die oom was zo arm dat hij niet eens het geld had om een pakje sigaretten te kopen. Ontroerd bood Pietro Sofia hem spontaan zijn eigen sigaretten aan. De oom uit Amerika liet nooit meer iets van zich horen, alhoewel hij fortuin had gemaakt. Enkele maanden voor zijn dood nu herinnerde hij zich het mooie gebaar van zijn neef, en besloot heel zijn fortuin, het rondsommetje van 62 milliard lire, over te maken aan Pietro.

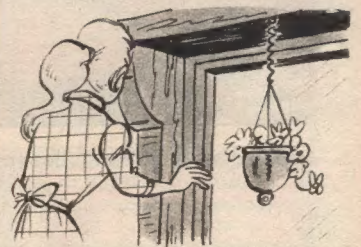
NIEUWS IN

● Je herinnert je misschien nog dat Prim Rozenberg, Hollands autorenner, de Grote Prijs van Monaco won. De politie kwam er thans achter dat Prim sedert jaren rijdt zonder officieel rijbewijs. De renner moest dus zijn examen afleggen en... zakke!

● De rechtbank van een stadje in het Zuiden van Zweden schreef een uitnodiging aan mijnheer X, waarbij deze verzocht werd op een bepaalde datum als getuige in een gerechtzaak op te treden. Mijnheer X was echter dood dus schreef de postbode op de brief: «Terug aan afzender. Geadresseerde is dood.» De rechter schreef echter een tweede brief en ditmaal zette de postbode in dikke letters op de omslag: «Geadresseerde nog altijd dood.»

● In Rusland vervaardigde men een nieuwe soort lucifer die de Eskimo's en al de Poolexpedities best zullen kunnen gebruiken. De kop van de lucifer is iets groter

EEN NIEUWE BLOEMPOT

EEN bloempot met een groene sierplant er in die aan de zoldering bengelt, is opnieuw modern en staat soms heel gezellig en fris. Om de plant te kunnen gieten moet je echter telkens een ladder of een tafel bijstellen, wat alles behalve praktisch is. In Duitsland heeft men thans een bloempot op de markt gebracht die aan kettinkjes is opgehangen. De kettinkjes zijn zodanig geregeld dat de bloempot in een oogwenk naar omlaag kan gelaten worden. Na het begieten trek je hem weer even zo vlug en makkelijk op.

Je interesseert je voor de luchtvaart? Verzamel dus de KUIFJE's chromo's. Ze zijn buitengewoon prachtig!

een piano
voor al onze jongens
en meisjes!

HANLET
PARIS duo

JIJ OOK KUNT
PIANO SPELEN
EN JE VRIENDEN
VERBAZEN
MET JE TALENT.
VRAAG AAN JE
OUDERS JE TE

VERGEZELLEN NAAR DE
MUSICAL-TEA-TEST HANLET
TEST, DIE UITMAAKT OF JE MUSIKAAL
BENT AANGELEGD.

Telefoon : 17.67.32

Le piano **HANLET**...
...chante et enchante!
GRATIS

BON VOOR DE THEE VAN DONDERDAG
EN INSCHRIJVINGEN VOOR DE TEST.

HANLET

KONINKLIJKESTRAAT, 212, BRUSSEL

MOOIESTE
PIANO'S
TEGEN DE
LAAGSTE
PRIJZEN!
VAN
14.900 F.
AF, OF
590 F.
PER
MAAND
+ PORT.

Deze bon is uit te knippen of eenvoudig te tonen.

TIJDN

HET KORT

dan die van een normale en straalt een grote warmte uit. Zelfs in het water dooft de vlam niet uit.

★
Jeruzalem heeft een zeer eigenaardige dieren tuin; men vindt daarin nl. slechts de dieren waarover men in de Heilige Schrift spreekt. Je treft er de Syrische beer aan waarvan er op héél de wereld slechts vier exemplaren meer in leven zijn. Volgens de overleveringen, zou koning David zo'n beer hebben geveld.

★
Van alle vissen is het de steur die het grootste aantal eieren legt. Hij leeft gemiddeld vijftig jaar en legt in die tijd eventjes 100 miljoen eieren!

★
Van 1500 voor J. Chr. tot 1860 na J. Chr. werden er, volgens de geleerde bollen, niet minder dan 3000 « eeuwigdurende » verdragen tussen naties en volkeren afgesloten. Gemiddeld duurden deze « eeuwigdurende » verdragen ongeveer twee jaar!

EEN DRUK OP DE KNOP

IN de grote hotels van New York vinden de gasten thans een zeer eigenaardige schrijfmachine. Als je 25 cents in de bepaalde gleuf steekt, dan kan je ze voor een half uur gebruiken om je briefwisseling te typen. Het papier wordt er gratis bijgegeven. Na een half uur valt de machine stil en je bent verplicht opnieuw 25 cents te offeren. Van deze druk-op-de-knop systemen hebben de Amerikanen waarlijk een handje weg!

INDIEN JE HEBT DEELGENOMEN AAN ONZE GROTE PRIJSVRAAG BEN JE MIS-SCHIEEN WINNAAR VAN DEZE PRACHTIGE FIAT 1100 B

- Een motor met 4 cilinders die niet van zijn proefstuk is en talrijke successen oogstte.
- Fijn afgewerkte carrosserie met 4 deuren en 4 plaatsen.
- Doos met vier versnellingen.
- Verbazende acceleraties.
- Verbruik: 8 liter per 100 km.
- Max. snelheid: meer dan 115 km per uur.

ELEGANT — NERVEUS — STEVIG
Het is de ideale, elegante wagen voor jonge mensen!

HET ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK BEN JE MOEDIG?

Van 25 tot 30 punten: Je antwoord getuigt van een grote karaktersterkte en veel moed.

Van 19 tot 24: Je hebt op deze test geantwoord, en dit alleen reeds bewijst dat je moed hebt. Je hebt je eigen zwakheden genoteerd. Vergeet niet dat je beter kan.

Van 13 tot 18: De tandarts is dus je boeman? Je moed zinkt in je schoenen wanneer je aan hem denkt. Dat is niet ernstig, hoor vriend!

Van 7 tot 12: Heb je waarachtig lust om pantoffelhoud te worden? Neen, toch! Neem dan je moed in beide handen, en doe je uiterste best je hoofd in alle omstandigheden boven water te houden.

Van 0 tot 6: Er is nog geen reden om te wanhopen, ook jij kan een moedig man worden. Nooit schrik hebben of niet weten wat bang zijn is, betekent nog niet moedig zijn. Moedig zijn is je vrees overwinnen!

GOED GEVONDEN

Lord Stanley of Alderley stichtte in Engeland een nieuwe club die geweldig veel aantrekkingskracht heeft. De leden van deze club hoeven geen lidmaatschaps-geld te betalen maar zij verplichten er zich toe al hun brieven aan de officiële instanties (gemeente, ministeries, fiskus, enz.) met de volgende zin te beëindigen: « U bent, zeer geëerde heer, mijn gehoorzame en onderdanige dienaar. »

FIJNGEVOELIG OF CYNISCH?

HET atelier van een gekend Londens schilder werd door specialisten in het vak volledig leeggemaakt... zonder de toestemming van de schilder natuurlijk. In het midden van het atelier lieten de dieven één enkele stoel staan en daarop lag een briefje aan het adres van de schilder: « Ga er bij zitten, m'n beste, wanneer je zit is alles lichter om dragen! »

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

« DE BIJBEL IN BEELD »

DE uitgeverij Desclée-De Brouwer stuurde ons een Nederlandse bewerking van « De Bijbel in Beeld ». Deze moderne bijbel-bewerking zal de jongens en meisjes zeker interesseren, dank zij de honderden illustraties. Sommige illustraties zijn niet al te best geslaagd, maar de algemene indruk blijft toch goed, o.a. dank zij de verzorgde presentatie.

« DE GEHEIMZINNIGE HAND »

van Staf Weyts verscheen bij de Sint-Norbertusboekhandel van Tongerlo. Het is een fantastisch verhaal over een misdadiger en een kind. Het boek is in een grote leesbare letter gezet, en voorzien van enkele illustraties. Het leest vlot. Genaaïd kost het 35 F. en gebonden 55 F.

« EEFJE »

BIJ De Sikkels te Antwerpen verscheen een kinderboek van Yvonne Daniel, geïllustreerd door Hilda De Quinze. Het boekje is netjes uitgegeven, maar de illustraties vinden wij minder geslaagd. Het verhaal is echter duidelijk leesbaar en goed geschreven. Het boekje telt 126 bladzijden en kost gebonden 38 F.

« PENGE, DE PYGMEE »

BIJ De Sikkels verscheen tevens een boek van Lo Vermeulen: « Penge, de Pygmee ». Het is met talrijke illustraties van de hand van Elza van Hagendoren verlicht en zeer verzorgd uitgegeven: goed verbonden, mooi papier, mooie letter, enz. Een uitstekend jongensboek. Prijs: 48 F.

« DE PAPIERRAPER VAN TIENTSIN »

DE Sikkels stuurde ons eveneens een boek van P.-E. Terklaveren « De Papierraper van Tientsin ». Het werd geïllustreerd met verschillende tekeningen van de bekende Antwerpse illustrator Désiré Acket. De schrijver kent China heel goed, want hij verbleef er zestien jaar. Zijn verhaal is spannend en zal door Kuifjeslezers zeker geapprecieerd worden. Prijs verbonden: 65 F.

« HET ZINKEND EILAND »

J.-L. Vermeiren publiceerde bij J. de St-Norbertusboekhandel te Tongerlo een nieuw avontuur van zijn helden Bob en Stele, waarvan vele lezers reeds « De Stad onder de Aarde » en « Het Land onder de Zee » hebben gelezen. Prijs: gen. 35 F.; geb. 55 F.

EEN NIEUW SNEEUW-SCHIP

DE Poolexpedities zijn thans uitgerust met ultra-moderne wagens, die men snow-cats (sneeuw-katten) heeft genoemd. Het zijn eigenlijk tractors, die zoals onze foto het je toont vier onafhankelijke kettingen hebben. Ze zijn veel sterker en soepeler dan de massieve Weasels, welke tot hiertoe gebruikt werden.

Het weekblad « KUIFJE »: 10^e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — Uitgever-Directeur: Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — Heliodruk: De Drukkerijen C. Van Cortenberg, 290-292, Van Volckemlaan, Vorst-Brussel. — Publiciteit: PUBLI-ART

KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 199.334 — Abonnement: 5 fl. per kwartaal.

Buitenland en Belgisch Kongo: 10 F. — Nederland: 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Frankrijk: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IX.
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo: KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië: PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milano.
Canada: 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué.).

ABONNEMENT

	België	Buitenland - Belgisch Kongo	Canada
3 maanden	85,— F.	105,— F.	\$ 2.00
6 maanden	165,— F.	205,— F.	\$ 4.00
1 jaar	325,— F.	400,— F.	\$ 7.00

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

